

عہدہ لیا پیر

چند ہند ماہ کی گزشتگی

منتدی اقرأ الشافی
www.iqra.ahlamontada.com

مال و سامان بہ فحشین

لہ ریفا فوادا

ئەم كۆنپە

لە ئامادەکردنی پێگە

(مەسرى) (قرأ التفافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانی پەنجە:

[/https://www.facebook.com/igra.ahlamontada](https://www.facebook.com/igra.ahlamontada)

بۆ سەردانی پێگە:

<http://igra.ahlamontada.com>

چهند بنه‌مايه‌كى گرنكى
مال و سامان به‌خشين
له رىي خوادا

عەلى باپير

١٤٣٤ك — ٢٠١٣ز

ناوی کتیب : چند بنه‌مایه‌کی گرنگی مال و سامان به‌خشین له ریی خوادا

نوسه‌ر: عه‌لی باپیر

بلاوکردنه‌وه‌ی:

نه‌خشه‌شازی نیوه‌وه: عزالدین محمد عمر

بسه‌رگ : عزالدین محمد عمر

نۆره‌و سالی چاپ: یه‌که‌م ۱۴۳۴ - ۲۰۱۳

تسیراژ : ۱۰۰۰ دانه

شوینی چاپ: چاپخانه‌ی رۆژمه‌لات مه‌ولنیر

له‌ به‌ریوه‌ره‌نیه‌نی گشتی کتیبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۲۶۸۱) ی

سالی ۲۰۱۳ ی پی‌دراود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ﴾
فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ
مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۰﴾ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا وَاللَّهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾﴾ المنافقون.

پيشىش

بەو خىرخوازى مال و سامانى حەلالى خۇيان لەرپى خوادا
لەزىزانە دەبەخشىن و بە چاكتىرىن شۆە جىگەي پى دەگىر.

مسیحی

الْحَمْدُ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ
فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (١٠٢)
آل عمران، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا
زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١) النساء، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا
سَدِيدًا﴾ (٧) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١) الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ
وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ،
وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(١).

(١) نه وه پنی دهگوتری: (خطبة الحاجة) که پیغمبر ﷺ هاوه لانی به پیزی فیرده کرد
بیش همر قسه یه کی گرنگ بیلین، وهک وتاری جومعهو داخوازیکردن (خطبة) و ..

خوینه‌ری به‌ریز!

نهم کتیه‌ی به‌رده‌ستت باسی بابه‌تییکی زۆر گرنگ ده‌کات که بریتیه له : به‌خشین و خیر و چاکه‌کردن و هاوکاریی کردنی ماددیی خه‌لکی ئاتاج و هه‌ژارو نه‌دار، جا نه‌و به‌خشین و مال و سامان خه‌رجکردنه، چ فه‌رز بی چ سوننه‌ت.

شایانی باسیشه که نهم کتیه‌ی کۆی دوو ده‌رسی (ته‌فسیری قورئانی به‌رزو به‌پیز) ه که بریتین له هه‌ردوو ک ده‌رسی (٥٤ و ٥٥) له ده‌رسه‌کانی ته‌فسیرکردنی سوورده‌تی (البقرة) که ده‌رسی یه‌که‌میان (٥٤) پینچ ئایه‌ت (٢٦٢-٢٦٦) و ده‌رسی دووه‌میشیان (٥٥) هه‌شت ئایه‌ت (٢٦٧-٢٧٤) ده‌گریته‌ خۆی، واته به هه‌ردووکیان سی‌زده (١٢) ئایه‌ت ده‌گرنه‌ خۆیان.

ئنجا له ده‌رسی یه‌که‌میان دا: وه‌ک له پیناسه‌ی ده‌رسه‌کانیش دا هاتوه - خوای به‌خشه‌رو میهره‌بان به‌گشتی باسی گه‌ورمیی و گرنگیی و پاداشتی به‌رزو چاکه‌کردن و مال و سامان به‌خشین و هاوکاریی کردنی خه‌لکی ئاتاج و بی‌ده‌ردتان ده‌کات و جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه ده‌کاته‌وه، که ده‌بی له به‌خشین و هاوکاریی کردنه‌که‌یان دا، رده‌شت و نه‌ده‌به به‌رزه‌کان رده‌چاو بکه‌ن، و خۆیان له گیرۆده‌بوون به‌ خو و خده‌ی ناپه‌سه‌ندی وه‌ک: منه‌تکردن، ئازاردانی دلی بابای خیرپیکراو، ریا‌بازی، بی‌اریزن.

وه له ده‌رسی دووه‌میش دا هه‌ر له بواری مال و سامان به‌خشین دا - به فه‌رزو سوننه‌ته‌وه - خوای کاربه‌جی و په‌نه‌انزان باسی سنی مه‌سه‌له‌ی گرنگو بنه‌رده‌تی ده‌کاتو، نه‌و هه‌شت ئایه‌ته به‌ پیزه وه‌لامی سنی پرسیاره‌مان له‌مست ددنین:

هتد. ود نهم وتاره هه‌رکام له: الترمذی: (١١٠٥)، والنسائی: (١١٠٤)، وابن ماجه: (٨٩٢) وأحمد: (٢٧٢٠)، وطبرانی: (٢٤١٤) هیناویانه‌و (مسلم) یش به‌شیکی هیناود.

- ۱- چ جوړه مال و سامانېك بيه خشري؟
- ۲- به كئ و كئ بيه خشري و، كئ له پيشتره بو هاوكاريى كردن؟
- ۳- چوڻ چوڻى مال و سامان به خشين و هاوكاريى كردن نه نجام بدرئ، له رووى ناشكرايى و پنهانييه وه، وه له رووى كاتى به خسينه وه؟! پيويسته نه وه ش بلّيم:

كه به جياو له شيوهى كتيبېك دا چاپكردنه وهى نهم دوو دمرسى ته فسرى قورئانى بهرزو به پيز به رېنمايى و له سهر پيشنيارو داواكارى دوستو خو شه ويستانىكى دلسوز بوو، كه سهروكاريان له گهل به خشين و هاوكاريى كردنى هه ژارو نه دارو بى دمرتان و ليقه و ماوان دا هه يه و، له نهزموونى خويان دا چەند تيبينى و سهرنجيكيان بو دروست بوو ون، له سهر چوڻيه تيبى و شيوازي مال و سامان به خشين و هاوكاريى كردنى هه نديك كهس داو، قه ناعه تيان وابوو كه به سهرنج دان و ليبورديوونه وهى ته فسرو ليكدانه وهى نه و نايه ته قورئانييه موباره كانه، دهگونجى نه و عهيب و كه موكورپى و هه له و په لانه چاره سهر بكرين.

هيواداريشم نهم كتيبه نامانجه كهى به باشتريڻ شيوه بپيكي.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

عهلى باپير

۱۱ ی شوال ۱۴۳۴ ک - ۱۸ ی ئابی ۲۰۱۳ ز

دەرسى بەنجا و حواریە مین

پیناسەى ئەم دەرسە

لەم دەرسەماندا خوای پەر و مردگار پشتیوان بێت، پینج نایەت لە سوورەتى (البقرە) دەتوێزینەو، کە بریتین لە نایەتەکانى ژمارە: (٢٦٢ تاكو ٢٦٦)، لەم پینج نایەتەدا خوا ﷻ دەربارەى يەك بابەت بۆمان دەدوێ، کە بریتىە لە چاکەکردن و مال بەخشىن، وە هاندانى مسوئلمانان بۆ بەخشىن هاندانىان لەسەر ئەو، کە ئەدەبە بەرزەکانى مال بەخشىن لە خوێاندا بێننەدى، وە خوێاراستن لە منەتکردن و ئازاردانى دلى کەسێک کە هاوکاری دەکەن و پاشان سەرەنجامى شوومى منەتکردن و رىبابازى لە بواری چاکەکاریى و بەخشىن داو، سەرەنجامى چاک و پەسندى مال و سامان بەخشىنى ساغ و دلسۆزانە و خواپەسندانە، لە روژى دوايیدا دەخاتە روو، لە میانى هێنانەوێ دوو سى وینەى زۆر کاریگەردا.

﴿ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مَنَّا وَلَا أَدْرَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٢﴾ قَوْلٌ

مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَىٰ ۗ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ
 ﴿١١﴾ يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يُبْطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
 رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ
 فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ۖ لَا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا
 ۗ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ
 مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
 فَكَانَتْ أَكْطَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ ۗ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١٣﴾ أَيَوَدُّ أَحَدُكُمْ أَن تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ
 ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
 الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿١٤﴾

مانای وشه به وشه ی نایه ته کان

((وینه ی نهوانه ی که سامانه کانیاں له پیناو خوادا خه رج ده کهن، وهک
 وینه ی دهنکیک وایه که چهوت گولان دهر وینن، ههر گولیک سهد
 دهنکی تیدایه، وه خوا بو ههر که سیک بیهو پاداشت چهند قات
 دهکاته وه، وه خوا سیفهت فراوانی زانایه ﴿١١﴾ نهوانه ی سامانه کانیاں
 له رتی خوادا خه رج ده کهن پاشان، هیچ جوړه منه تکرده و نازاردانیک

بەدوای ئەو ناخەن كە خەرجيان كرده، لەلای پەرورەدگاریان پاداشتی خۆیانیان هەیهو، هیچ جوړه ترسیکیان نابێ و خەمباریش نابن ﴿۱۲﴾ قسەیهکی باش و لیئوردنیك (لەگەڵ بابای ئاتاجدا) لە خیرگردنیك باشتەر كە ئازاردانی بەدوا دابی، وە خوا بێ نیازە، هییدی یە ﴿۱۳﴾ ئەى ئەوانەى بپرواتان هیئاو! خیر و چاکەكانتان بەهۆى منەتکردن و ئازاردانەو، هەلمەوەشیئەنەو، وەك بابایەك كە سامانەكەى بۆ رووپامایى خەلگى خەرج دەكات و بپروای بە خواو بە رۆژى دوایى نیە، جا وینەى ئەو وەك وینەى تاتە بەردیك وایە كە تەنكە گلیكى لەسەرە، بارانیكى دلوپە قورس لێى دەدات و بەرەق و تەقى دەیخاتە گۆرێ، (وە سەرەنجام ئەو جوړە مالخەرچكەرانیە لە رۆژى دواییدا) هیچیان دەستگیر نابێ لە بەرھەمى ئەوێ کردووینان، وە خوا رینمایى كۆمەلێ بپروایان ناکات ﴿۱۴﴾ وە وینەى ئەوانە كە سامانەكانیان بۆ بەدەستھێنانى رەزامەندیى خواو چەسپاوكردنیان (لەسەر مسوڵمانەتیی) خەرج دەكەن، وەك وینەى باغیك وایە لە بەرزاییەك، كە بارانیكى دلوپە قورسى لێدەبارێ، بەرھەمەكەى دوو قات دەدات، وە ئەگەر بارانى دلوپە قورسیشى لێنەبارێ، وردەبارانیك (ى بەسە)، وە خوا بىنەرى ئەوێە كە دەیکەن ﴿۱۵﴾ ئایا هیچ كامیكتان حەز دەكات كە باغیكى لە خورماو تریى هەبێ، شا جۆگەى بەژێردا بپۆن، لە هەموو جوړە میوەیەكی لەویدا هەبێ، وە چووبیته قوئاغى پیریەو و بەسالدا چووبێ، وە مندالى وردیشى هەبن، ئیدی (كتوپر) گێژەئووكەیهك كە گری ئاگرى تێدايە، لێى بداو بسووتێ؟! ئاوا خوا ئایەتەكانیان بۆ روون دەكاتەو بەلكو بیر بكەنەو ﴿۱۶﴾).

شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان

(حَبَّةٌ)؛ واتە: دەنك، (يُقَالُ فِي الْحِنْطَةِ وَالشَّعِيرِ وَنَحْوِهِمَا)، (حَبٌّ

وَحَبَّةٌ) بۆ دەنكى گەنم و جوو وینەى ئەوانە دەگووترى.

(سَنَابِلٌ)؛ (السَّنَابِلُ جَمْعُ سَنَبْلَةٍ وَجَمْعُ سَنَبِلٍ)، (سنابل) كۆى

(سُنْبُلَةٌ) و (سُنْبُلٌ)، واتە: گۆلە گەنم، گۆلە جوو، گۆلە مەرەزە،

گۆلە ھەرزن، ئەوہى كە بەرپىز دەنكەكانى تىدايە.

(يُضَعْفُ)؛ واتە: چەند بەرانبەر دەكاتەوہ، چەند قات دەكاتەوہ،

(أَضْعَفْتُ الشَّيْءَ، وَضَعْفْتُه، وَضَاعَفْتُه، ضَمَمْتُ إِلَيْهِ مِثْلَهُ

فَصَاعِدًا) ھەرسىكيان واتە: وینەى خووى، يان چەند وینەيەكى

خویم خستە گەلى، واتە: بەرانبەرم كەردەوہ، يان چەند بەرانبەرم

كەردەوہ.

(مَنْ)؛ (الْمَنْ: مَا يُوزَنُ بِهِ) ئەو شتەيە شتى پى دەكىشرى (مَنْ،

مَنْ، أَمْنَان، (مَنْ) دوو مەن (أَمْنَان) كۆى (مەن)، (وَالْمَنَّةُ:

النَّعْمَةُ الثَّقِيلَةُ) واتە: (مَنَّةٌ) نىعمەتىكى قورسە، ئنجا ئايا بۆجى

نىعمەت و چاكە پى گوتراوہ: منەت؟ چونكە مادام مەن (مَنْ) ئەو

پىوہمىە كە شتى پى دەكىشرى و شتى قورسى پى دەكىشرى،

چاكەش قورسە، وەك بلىي بەوہ كىشراپى، جا منەت واتە: چاكەو

نىعمەت، ديارە ئەگەر بە كەردەوہ بكرى باشە، بەلام ئەگەر بەزار

بگوترى خراپە ﴿... قُلْ لَا تَمْنُوا عَلَيَّ إِسْلَمَكُمْ...﴾ ﴿١٧﴾ الحجرات،

واته: بلی ئیسلامه تییه که ی خۆتانم له سه ره مه که نه منه ت، چونکه نه وان به قسه گو تو وویانه، نه گهرنا به کرده وه چاکه بکه ی زۆر چاکه، چونکه خوای به به زه یی ده فه رموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ...﴾ (آل عمران، واته: خوا چاکه ی له گهل بر واداران کرد، که له خۆیان ره وانه گراویکی بو ناردن، جا تو چاکه له گهل که سی بکه ی به کرده وه نه وه باشه، به لام به قسه به چاوی دابده یه وه، یا خود باسی بکه ی نه وه خراپه، بویه عه ره ب گو تو وویانه: (الْمَنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، واته: منه تکردن له سه ره که سی که چاکه ت له گهل دا کرده، چاکه که ت له به یندا ده بات و ده ی شو اته وه.

(صَدَقَ): واته: به خشین، خیر، چاکه، وه جاری وایه به مانای زه کاتیش دی، ده لی: (الصَّدَقَةُ: مَا يُخْرَجُهُ الْإِنْسَانُ مِنْ مَالِهِ عَلَى وَجْهِ الْقَرْبَةِ كَالزَّكَاةِ) بریتیه له و ماله ی که ئینسان به و شیوه یه که له خوا نیزیکی بخاته وه، ببه خشی بو وینه: زه کات، به لام سه ده فه زیاتر بو مالیکه که خۆبه خشانه ببه خشی و زه کات واجب، به لام وشه ی سه ده فه له قورئاندا به مانای زه کاتیش هاتوه: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ...﴾ (التوبة، که لی ره دا مه به ست بی زه کاته.

(تُبْطَلُوا): (الْإِبْطَالُ: إِذْ هَابُ الشَّيْءِ وَإِزَالَتُهُ) ﴿لَا تُبْطَلُوا﴾، واته: له به ین مه به ن، هه لمه وه شین نه وه، ده لی: (إِبْطَالُ) بریتیه له

بەتالکردنەوى شتىك و لا بردنى و نەهيشتنى.

(رِثَاءَ النَّاسِ)؛ واتە: رووپامایى بۆ خەلکى، (أَي مِرَاءة وَتَشْبُعاً) واتە:

شتىك كە لەخۆتدا بیهێنیەدى و لەخۆتیدا پێشان بەدى، بۆ

ئەوى خەلک بیهێنى، جا جارى وایە کابرا رووپامایى دەکات،

واتە: چاکەیهك خیرىك دەکات دەلى: ئەوهم کرد بۆ ئەوى خەلک

باسى بکات و بیزانى، وە جارى واهیه چاکەکەى هەر نەشکردو،

کەچى بە درۆ باسى دەکات، کە ئەو هەر زۆر خراپتر، وەك خوا

دەفەر موی: ﴿... وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا...﴾ ١٨٨ ﴿... آل

عمران، واتە: دەیانەوى ستایش بکړین بە شتىك کە نەیانکردو.

(صَفْوَانٍ)؛ واتە: تاتە بەردىكى لووس، دەلى: (صَفَا صَفْوَاً: خَلَصَ

مِنَ الْكَدْرِ) (صَفَا) لىلى پێوەنەما (وَالصَّفَاةُ: الْحَجَرُ الْعَرِيضُ

الْأَمْلَسُ وَالصَّفْوَانُ: الصَّخْرَةُ الْأَمْلَسُ) (الصَّفَاةُ وَالصَّفْوَانُ)؛

يانى: بەردىكى پانى لووس.

(وَابِلٌ)؛ واتە: بارانى دلوپە گەورە (الْوَابِلُ وَالْوَبِيلُ: الْمَطَرُ الثَّقِيلُ

الْقَطَارُ)، واتە: بارانىكى دلوپە قورس (قِطَار) كوى (قَطْرَةٌ)،

يانى: دلوپە.

(صَلْدًا)؛ (أَي حَجَرًا صَلْبًا وَهُوَ لَا يُنْبِتُ)، (صَلْدًا)؛ واتە: بەردىكى

رەق کە هێچ سەوز ناکات، سەدجار دەغل و دان لەسەر بەرد پۆکەى،

هێچى لەسەر سەوز نابى.

(وَتَثْبِيئًا)؛ واتە: چەسپاندىن، چونكە: (الثَّبَاتُ: ضِدُّ الزَّوَالِ) واتە: چەسپاويى (ثَبَات) بېيجەوانەى لاچوون (زوال)ە، (وَتَثْبِيئُهُ أَي: قَوِيَّتُهُ)، (وَتَثْبِيئُهُ) واتە: بەھيزم كردو چەسپاندىم.

(بِرَبْوَةٍ)؛ (رَبْوَةٌ) واتە: تەپۆلكە شوپىنىكى بەرز، دەلىن: (رَبَا الشَّيْءُ يَرْبُو، رَبْوًا: نَمًا وَزَادَ) (رَبَا)؛ واتە: گەشەى كرد وە زىادى كرد، نىجا بۆچى گردۆلكەو شوپىنى بەرز پىي دەگوترى: (رَبْوَةٌ)؟ چونكە لە ئاستى زەوى بەرزترە (وَالرَّبْوَةُ وَالرَّابِيَةُ: مَا ارْتَفَعَ مِنَ الْأَرْضِ)، (رَبْوَةٌ) و (رَابِيَةُ) ئەوھىيە كە لە ئاستى زەوى بەرزترە.

(فَطَلٌّ)؛ (الطَّلُّ: أَضْعَفُ الْمَطَرِ، وَهُوَ مَالُهُ أَثَرٌ قَلِيلٌ)، (طَلٌّ) واتە: بارانىكى نەرم، لە كور دەوارىيدا دەلىن: (نَمه باران) بارانىكى كەم كە شوپىنەوارەكەشى كەمە، وە دەگوترى: (وَطَلٌّ الْأَرْضُ، فَهِيَ مَطْلُولَةٌ) واتە: زەوىيەكە ئاورشپىن كرا.

(أَبَوْدٌ أَحَدُكُمْ)؛ (أَبَوْد) واتە: ئايا يەكپىكتان ھەز دەكات، (الْوُدُّ: مَحَبَّةُ الشَّيْءِ وَتَمَنِّي كَوْنِهِ، وَالتَّمَنِّي، هُوَ تَشَهِّي حَصُولِ مَا تَوَدُّهُ)، (وَدَّ): بىرتىيە لەوھى كە تۆ شتىكت خوشبوئ و پىت خوشبىن بۆت پەيدابى، وە (تَمَنَّى) يانى: خۆزگە خواستن، بىرتىيە لەوھى كە ھەز لە پەيدابوونى شتىك بكەى.

(الْكِبَرُ)؛ واتە: بەسالداچوون، پىربوون (يُقَالُ: فَلَانٌ كَبِيرٌ، أَي: مُسِنٌّ) دەگوترى: فلان كەس گەورەىيە، يانى بەتەمەنە (وَأَصَابَهُ

الكِبَرُ) واتە: بەسالداجوو، تەمەنى ھاتۆتە سەرى و ھەلكشىو.

(ذُرِّيَّةٌ)، (الذُرِّيَّةُ أَصْلُهَا نَسْلُ الرَّجُلِ وَقِيلَ: الصِّغَارُ مِنَ الْأَوْلَادِ)

(ذرية): لە بنەچەدا بەمانای وەجەى پیاو دى، ھەندىكىش دەلێن:

مندالى گچەكەى ئىنسان پىى دەگوترى: (ذرية). بەلام بەپىى

عورفو باو وشەى: (ذرية) بۆ گەورەو بۆ گچە بەكاردى، واتە:

بەتەمەن بن، يان كەم تەمەن بن.

(ضَعْفَاءٌ)، واتە: بن ھىزەكان، وەجەيەكى بىھىز كە لىرەدا مەبەست

مندالى بچووگە، مندالى بچووك بىھىزەو بەرگى پى لەخوى

ناكرى و خوى پى بەرپۆھەناچى.

(إِعْصَارٌ)، واتە: گەردەلوول، گىزەلووكە، دەلێ: (العَصْرُ: مَصْدَرُ

عَصَرْتُ وَالْمَعْصُورُ الشَّيْءُ، وَالْمَعْصُورُ وَالْعَصَارَةُ: نَفَايَةُ مَا

يُعْصَرُ، وَالْإِعْصَارُ: رِيحٌ كَثِيرُ الْغُبَارِ) (إِعْصَارٌ): بە بايەك

دەگوترى كە زۆر تۆزو خۆلى تىدابی، وە ئەسلى وشەكە لە

(عَصْر) ھەواتو، (عَصْر) واتە: گۆشىن (عَصَرْتُ) واتە: ئەو شتەم

گۆشى (وَالْمَعْصُور) شتێكە كە گۆشراپى، (مَعْصُورٌ وَعَصَارَةٌ)

تلت و پاشماوھى شتى گۆشراو، گەردەلوول كە دى ھەر شتێك

بکەوێتە بەرى دەیگۆشى و رەپىچەكى دەداو كۆى دەكاتەو.

مانای گشتی نایه ته کان

خوای هانی برپواداران دهدا بو به خشین مال و سامانیان و
 خه رجکردنی له پیناوی خواداو به ره چاوگردنی نه دمبو و پموشته
 به رزه کانه وهو دهفه رموی: ﴿مَثَلُ الَّذِي يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ﴾، وینیه
 نه وانه مال و سامانه کانیان له پیناوی خوادا دهبه خشن، وهک دهنکه
 تووئیک وایه که ههوت گولان دهرده کات، ههر گولهی سه دهنکی
 تیندایه، واته: یهک به ههوت سه دهنکی ﴿وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾، وه
 خوا چهند به رانبهر دهکات بو ههرکه سیک که بیهوی، واته: له یهک به
 ههوت سه دهنکی به رانبهر زیاتریش پاداشت دهداته وه ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾،
 وه خوا فراوانه و زانیه، پرحمهتی فراوانی هیه و زانیاری فراوانی
 هیه، وه هه موو سیفه ته کانی خوا فراوانن، دیاره نه وه بو هاندانی
 مسولمانانه، که له به خشین مال و سامانه کانیان نه ترسین، چونکه
 ههرچی دهیبه خشن، خوای به خشنده زور زور زیاتر له دواروژدا
 پاداشتیان دهداته وه، به لکو زور جار ههر له دنیا شدا به خشین ده بیته هوی
 نه وه که مرووف مال که ی به ره که تی بکه ویتن و خه لک موعامه له ی
 له که لیدا خوشتر بی، وه نه وه که سانه ی که خیر و مه نندن و چاکه له که ل
 خه لک ده که ن، خه لک خوشی دهوین و مال و سامانی ده پاریزن و، نه که ر
 لیان بقه و می پشتگیرییان لیده که ن و ته ماع له مال و سامانه که یان

ناكەن، وە بە پېچەوانە وەشەو بەبابى چرووك و رەزىل پېش دواپۇژ ھەر لە دنيا دا دوو چارى زەرەر و زيان دەيى.

ئىنجا دەفەر موى: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى﴾، ئەوانەى مال و سامانەكانيان لە پېناوى خوادا دەبەخشن و دواى بەخشىنەكە ھىچ منەتكردن و نازاردان ناكەنە پاشكۆى بەخشىنەكەيان، واتە: ئەو كەسەى كە چاكەى لەگەلدا دەكات منەتى لەسەر ناكات و نازارىشى نادات، منەتكردن پووبەپروويە، بەلام نازاردان باسكردنى پاشملەيە، ھەيە چاكەيەك دەكات ھىندەى دەلئيتەو و ھىندەى دووبارە دەكاتەو، ئەو ھەى چاكەكەى لەگەل كراو و بەخشەكەى وەرگرتو، دەلئ: سەد خۆزگە ھەر وەرم نەگرتبايە ! ماناى وايە بەبابى چاكەكار لەسەرى قەرزار بۆو، جا دەفەر موى: ئەوانەى ئاوا چاكە دەكەن، دوايى نە منەت دەكەن و نە نازارى بەبابى خىرپىكر اويش دەدەن، يانى: نە بەرەر وروو، نە پاشملە باسى ناكەن، بۆچى؟ چونكە بەبابى بر وادار ئەو مالە نابى بە ھى خۆى بزاني، دەلئ: بەلكو ئەو ئەمانەتى خوايە و سپاردەيەكە لە دەستى مندايە، دەيگەيەنم بە شوينى خۆى، پياو چاكەكانى پېشين وابوون، كە كەسيك ھاتبى زەكاتى بدەنى، بەبابى زەكاتدەر گوتوويەتى: زۆر زۆر مەمنوونم و سوپاست دەكەم، زەكات وەرگر گوتوويەتى: بۆچى؟ گوتوويەتى: تۆ ھاتى و ئەو ھەقى خۆتە خاى دادگەر ئەو ھەقەى لەسەر من پيوست كردو، چاكبوو جەنابت ئەو ھەقەت وەرگرت، دەنا گوناھبار دەبووم ! جا دەفەر موى: ئەوانەى وابىن: ﴿لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾، پاداشتيان

هەيە لەلای پەرورەدگاریان ﴿ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، وه نه ترسیان هەيە بۆ داهاووو نه خەمباریش دەبن بۆ رابردوو، بۆ رابردوو خەمبار نابن، چونکە رابردوویان پاکەو، بۆ داهاوووش ناترسین، چونکە ئەوێ رابردووی پاک بێ بێباکەو بەرچاوی پووناکە.

ئنجای خۆی شارەزا فێری ئەدەبێکی بەرزى مال و سامان بەخشینمان دەکات و دەفەر موی: ﴿ قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ ﴾ واتە: قسەیهکی باش و پەسند، وه لیبوردنێک لەگەڵ بابای ئاتاجدا، { که دى داوات لێدەکات، ئەگەر قسەیهکی باشی لەگەڵدا بکەى، وه لییبوووری ئەگەر ئەزیهتی دای و زۆر ئیلحاحی کردو تەکلیفی کرد، ئەگەر هیچیشی نەدەیه، بەس قسەیهکی باشی لەگەڵدا بکەى و بڵێی: بپروا بکە بەدەستەوه و نیه، عوزرتکی بۆ بێنیهوه } ﴿ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى ﴾، { هیچى نەدەیه، بەلام قسەیهکی خۆشی لەگەڵدا بکەى و پێزی بگری } زۆر باشتەر له چاکه لهگەڵدا کردنێک که ئازاری بەدوادا بێت، بۆ نموونه: خیری پێیکەى و پێی بڵێی: دەبرۆ دەى بىگره، هەر چاوتان تێرنه‌بوو ! خیره‌گه‌ت هەر مه‌که باشتەر، نه‌ک خیر بکەى و دواى به‌چاويدا بدهیه‌وه، دلى ئەزیه‌ت بدهى و منه‌تى له‌سه‌ر بکەى، ﴿ وَاللَّهُ غَنِيٌّ

حَلِيمٌ ﴾، وه خوا بێنیازەو هیڤی و مەندە، خوا دەولەمەندە هەرچەندە ببەخشن خۆی پەرورەدگار له دواڕۆژدا پاداشتتان دەداتەوهو، له دنیا‌شدا بۆتان زیاد دەکات، وه خوا هیڤی و مەندیشه، که‌واته: وه‌ک چۆن خوا هیڤی و مەندە، ئێ‌وه‌ش چاو له خۆی به‌خشەری

پەرورەدگارى خۇتان بکەن و، ئەو سىفەتە پەسەندە لە خۇتاندا
بەيتنەدى، ھىدىيى بن و توورە مەبن.

ئىنجا روو لە ئىمانداران دەگات و دەفەرموئ: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا
تُبْطِلُوا صِدْقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴾، ئەى ئەوانەى بىرواتان ھىناوە! خىرو
چاگەكانتان بەخشىنەكانتان بە منەتکردن و بە ئازاردان
ھەلمەوھشىنەو، ئەم ئايەتە زۆر بەراشكاويى پىمان دەئى: كەسىك كە
خىرو چاگەيەك دەگات، بەلام دوايى منەت بەسەر خىر پىكراوھكەدا
دەگات، ياخود نازارى دەدا، باسى دەگات لەم لاو لاو پىي دەگاتەوھو دلى
پىي ناپرەھەت دەبى، خىرەكەى دەچىتەوھە ھىچى و ھەلدەوھشىتەو،
دوايى خواى پەنھانزان دەفەرموئ: ﴿ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾، واتە: با ھەئسوگەوتەكانتان لە بەخشىندا،
وھك ھى كەسىك نەبى كە مال دەبەخشى بەس بۆ رووپامايى خەلك،
{ بۆ ئەوھى خەلك مەدھى بكات بلىن: ماشاء اللہ چەند سەخىي و نان
بدەيەو، چەند خىرەومەندە! } وە بىرواى بەخواو بە روژى دوايى نيە،
{ واتە: ئەو سىفەتە، سىفەتى كەسانى رىبابازو بىبىروايە، كە تۆ خىر
بكەى، دواى منەت بكەى، ببەخشى و دوايى بەچاوى كابرادا بدەيەو!
ئەوھ سىفەتى كەسانى بىبىروا و رىبابازو وھك ئەوان مەكەن } .

ئىنجا خوا ﷻ وىنەيەكىشمان بۆ دىنىتەوھ، بۆ ئەوھى بىخاتە
بەرجاومان، چونكە وىنە ھىنانەوھ شىوازىكى گىرنگە بۆ تىگەيانەندى
خەلك، چونكە ئەو قسەيە كە دەيكەى، چەمك و واتايەكەى رووت
(مجرد)ە، بەلام كە لە قالبى وىنەدا داترشت، بە خەيال و ئەندىشە

دەتوانى تەماشای بکەى، دەفەر موی: ﴿ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ﴾، وینەى {کەسێک کە برپاوى بە خواو بە پوژی دواى نیهو بە رپابازى مالى خوێ سەرف دەکات، نەك بۆ خوا} وەك تاتە بەردىكى لووسى سپی وایە، تەنکە گلیكى لەسەرە بارانىكى دلۆپە زل لىیدهدا ﴿ فَتَرَكَهُ صَلْدًا ﴾، هیچی پێو ناهێلێ و دەیشواتەو، {واتە: ئەو چاکەو خێرانەى کە ئێوێش دەیانکەن مەتکردنەکەتان و ئازاردانەکەتان، وەك بارانەکە وایەو چاکەکەتان دەشواتەو هیچی نامینیتەو} ﴿ لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا ﴾، {کەسێک کە تەنکە گلیكى هەبێت لەسەر تاتە بەردىكى لووس، بارانىک لىبەدات، هیچی بۆ دەمینیتەو ؟ نەخیر، ئەوچۆرە کەسانەش لە دواپوژدا کە بە حیساب خێریان کردو و زەکاتیان داو و چاکەیان کردو، دواى تەمەش دەکەن هیچیان بۆ نەماوەتەو لە قیامەتێ} لە دواپوژدا توانایان بەسەر هیچیدانیەو هیچیان دەستگیر نابیتەو و هیچیان بۆ نەماوەتەو ﴿ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴾، وە خوا رێنمایى کەسانى بێپروا ناکات، کەواتە: ئەوێش سىفەتى بێپروایانە نەك سىفەتى ئیمانداران.

ئەجا دێتە سەر باسى سىفەتى ئەوانەى کە لە پێناوى خوادا بۆ پەزنامەندى خوا، وە بۆ ئەوەى کە مسوڵمانەتى خوێان زیاتر بچەسپێن و ئیمان زیاتر لە دلى خوێان دابکوتن، مال و سامانى خوێان

دەبەخشن، باسى وانىش دەكات و وینە بو وانىش دەھىنیتەو: ﴿ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ ﴾، وە وینەى ئەوانەى كە مال و سامانەكانیان دەبەخشن بو وەدەستەینانى ڤەزامەندىی خوا ﴿ وَتَنبِيئًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾، وە بو ئەوئەوش كە نەفسى خۆیان زیاتر بچەسپینن لەسەر مسوڵمانەتیی، یاخود بو ئەوئەو كە ئیمان زیاتر لە دلى خۆیاندا بچەسپینن، یاخود بو ئەوئەو كە سیفەتى بەخشندەیی و كەڤەم و سەخاوت زیاتر لە دلى خۆیاندا ڤەشەدار بكن، وینەى ئەوان وەك چى وایە ؟ ﴿ كَمَثَلِ جَذَمٍ بِرَبْوَةٍ ﴾، وەك باخىك وایە بە تەڤۆلكەيەكەو، بە شوینىكى بەرزەو، ﴿ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَتَأْتَّى أَكْطَافَهَا ضَعْفَيْنِ ﴾، بارانىكى دلوپە زل لىى بدات و بەرەكەى دوو بەرانبەر بىتەو، میوەكەى دوو قات بىتەو ﴿ فَإِنْ لَّمْ يُصِْبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ ﴾، وە ئەگەر بارانىكى دلوپە زلیش لىى نەدا، نەمە بارانىكى بەسە، چونكە شوینەكەى زۆر بەپیت و بەرەكەتە، زەویيەكەى زۆر چاكە، نەمە بارانىكى بەسە.

لیرەدا خواى زاناو شارهزا دوو حالەتى باسكردوون:

یان بارانىكى دلوپە زل لىیدەدات و كە بەرەكەى دوو قات دەكاتەو، یان نەمە بارانىك، چونكە ئینسانى مسوڵمان یان زۆر دەبەخشى، چونكە لە توانایا هەیه، ئەو كاتە پاداشتى زیاترە، یاخود توانای كەمترەو كەم دەبەخشى، ئەوئەوش هەر دیسان پاداشتى هەیه، واتە: ئیماندار قەت

نابى چىرووك بى، ئەگەر زۆرى ھەبوو زۆر دەبەخشىو، كەمى ھەبوو
كەم دەبەخشى، بەلام قەت چىنگ قووجاۋ نابى ﷻ وَاللّٰهُ يَمَّا تَعْمَلُوْنَ
بَصِيْرٌ ﷻ، وە خوا بىنەرى ئەودىيە كە دىيەن.

ئىنجا خوا ﷻ وىنەيەكى دىكەمان بۇ دىنىتەۋە بۇ ئەوانەى كە منەت
دەكەن و ئازارى ئەوانە دەدەن كە بىيان دەبەخشىن، بۇ ئەۋەى زىاتىر
لەبەرچاۋمان بىچەسپىنى كە رىبابازىي و منەتكردن لەسەر ئەوانەى
بىيان دەبەخشىن، وەك ئاگرىك وايە كە بەرى دەدەينە خەرمانى
خۇمان، دەفەرموى: ﷻ اَيُّدُ أَحَدُكُمْ اَنْ تَكُوْنَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيْلٍ
وَأَعْنَابٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﷻ، ئايا يەكىكتان ھەز دەكات باخىكى
ھەبى لە دارخورماۋ لە ترى، پروبارگەل بە بنىدا برۆن، واتە:
شۈينەكەى وابى كە ھەمىشە جۇگەو جۇبارى بە بنىدا برۋاۋ، پەكى
لەسەر ئاۋى ئەكەۋى ﷻ لَهُ، فِىهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﷻ، ھەموو جۆرە
مىۋەيەكى تىدا ھەبىت، ئايا بۇچى لەو باغەدا تەنا باسى درەختى
خورماۋ درەختى ترى كىردو؟ چونكە: دارخورما بەرزترىن دارەو دار
ترىش نىزمترىن دارە، واتە: ھەر لە بەرزترىن درەختەۋە، ھەتاكو
نىزمترىن درەخت تىدايە، چونكە دۋاى كە دەفەرموى: ﷻ لَهُ، فِىهَا مِنْ
كُلِّ الثَّمَرَاتِ ﷻ، ھەموو جۆرە مىۋەيەكى تىدا ھەيە، خۇ ئەگەر ھەر
تەنبا خورماۋ ترى بۋاىە، دەفەرموو: ھەر خورماۋ ترى تىدايە، بەلام
خۋاى پەرومردگار بەرزترىن درەختى ھىناۋە، كە دارخورمايە، دۋاى

نزمترین درەختیش كە دار مێوه، ھەر بە زەھووییەو ھەر پان دەبیئەو،
واتە: ھەموو جوړە درەختیكى تێدایە ھەر لە بەرزترین تا نزمترین،
و ھەموو میوھەكى تێدایە ﴿ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ ﴾، ئایا
یەكێ لە ئێو ھەز دەكات باغیكى ئاواى ھەبێ: دواى بەكویتە
تەمەنەو، وە مال و مندالێكى وردو سەلكەو پێچكەشى ھەبن، كە
بەخیوكردنیان بەزەحمەتەو بوخیوان كەسابەتیان پێناكرێ، لەو
حالتەدا: ﴿ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ ﴾، گێژەلووكەو
گەردەلوولێك كە ئاگرى تێدایە، لێبداو بیسووتینى و باغەكە ھىچى
نەمىنى، یەكێك لە ئێو ھەز دەكات، ئاواى بەسەر بێت ؟ نەخیر،
كەواتە: ئێو ھەزمانى چاكەكانى خۆتان بەمنەت و نازاردان و بە
باسكردن ھەلمەوشیننەو، چاكەكانتان بەرباد مەكەن ﴿ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴾، ئاوا خوا ئایەتەكانى
بۆ ئێو روون دەكاتەو، بەلكو بیر بكەنەو.

تەمەشا بكەن ئەو مەسەلەىە خوا ﷻ چەندى گىرنگى پێداو، ئەو
ھەموو ئایەتەكانى لەبارەو ناردوون، پێنج ئایەت ھەموویان باسى
چۆنیەتى بەخشین، كە دەبێ ئاوا ببەخشرێ، تەنیا بۆ رەزەماندى
خوا بێت، وە دەبێ بەخشر قسەى خۆش لەگەڵ باباى خیر پێكراودا
بكات، ئەگەر ھەر نەشیداتى قەیناكات، بەلام با ھەر قسەى خۆشى
لەگەڵدا بكات، جا تەماشای ئەو ئەدەب و رەوشتە بەرزەنە بكەن، كە
ئىسلام دەوڵەتمەندەكانى پێ نامۆزگارىی دەكات، خیرەومەندەكانى پێ

نامۆزگارىي دەكات، چەند بەرزىن، بەلام تەماشاي ھەئسوگەوتى ھەندى
لە دەولەمەندو خىرەومەندەگانىش بکەن، کە خىر دەكات بەلام نەيكات
باشترە ! چاکەيەك دەكات زۆر باسى دەكات و منەت دەكات، کەچى
خوای پەرورەدگاريش ناوا دىفەرەموى، وە لە حەقىقەتیشدا لە پروانگەى
ئيمان و ئىسلامەو، منەتکردن و ئازاردانى دللى کەسى پى بەخشاو
خىرپىکراو، شتىكى زۆربى جىيە، بۆچى ؟ چونکە تۆ نابى ئەو مالە بە
ھى خۆت بزانی، خوای بەخشەر دىفەرەموى: ﴿... وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ

مُسْتَخْلَفِينَ فِيهِ...﴾ ٧ اخديد، واتە: لەو مالە ببەخشىن کە خوا ئىوھى
تیدا کردو بە جىنشىن، کەواتە: مالەکە ھى خۆت نيەو ھى خوايەو
ئەمانەتە لە دەستى تۆ دايەو، تۆ بەس دىگەيەنى بە شوينى خو، جا
تۆ ھەر لەبەرئەوھى ئەو مالە لەوئوھ دەگوازيەوھ بۆ ئەو، دەبى منەت
بکەى ؟ نەخىر، چونکە خوای کاربەجى رزقيكى کردۆتە دەستى تۆ،
تۆ پى تاقيدەکاتەوھو دىگەيەنى بە شوينى خو، کەچى ھەر لەخۆتدا
حەصرى دەکەى و بەشى کەس نادەى، يان ئەگەر ھەندىکىشت بەخشى
بە کۆمەلەك بەمنەت دىبەخشى ! بەلئ ئەگەر لە ھەموو بەرنامەيەکداو
لە ھەموو دىنىکدا بگونجى باباي خىرکەر و مال بەخشەر، منەت بکاو
باسى بکا، لە ئىسلامدا ناگونجى، بۆيە مسولمانان زۆر پىويستيان بەوھ
ھەيە کە بەراستى لە بواری بەخشىن و خىرو چاکەدا، زۆر چاو
بەخوياندا بگىرپنەوھو، تەماشاي ئەخلاق و ھەئسوگەوتى خويان بکەن،
کە زۆرى پىچەوانەى ئەوھيە کە خوای بەخشندە مسولمانانى پى
نامۆزگارىي کردو، خوای پەرورەدگار بە لوتفو کەرەمى خو لەو

كەسانەمان بگىرئ كە نەھلى سەخاوت و بەخشندەيىن، لە كەمى كەم و
لە زۆرى زۆر، وە خوا لەو كەسانەمان بگىرئ كە برازىيىنەو بەو
سيفەت و پەشت و ئەدەبە بەرزانهى كە خواى كاربەجئ بە مەرجى
گرتوون، بۆ كەسانىك كە خىرو چاكە دەكەن.

چەند مەسەلەيەكى گىرنگ

مەسەلەي پەكەم: خۆي پەرورەدگار ئەو كەسانەي كە مال و سامانى خۆيان لە پىناوى خوادا دەبەخشن، كارەكەيان بە دەنگە تووڤك دەشوبهينى، كە دواي ئەوئ دەروپت حەوت گول دەردەكات، هەر گولە سەد دەنگى تىدايە، كە ديارە دەكاتە يەك بە حەوت سەد، لىرەدا خوا ﷻ وىنەي پاداشتدانهوي خۆي بو بەخشەران و خىرومەندان بە چەندان بەرانبەر لە وىنەيەكدا بو ئىمە وينا دەكات، كە برىتيە لەوئ كەسيك دەنگە دانهويئەكە بچينى و دوايى حەوت سەد بەرانبەر بەرەمى بيتە دەست، ديارە پىشتريش باسما كىر كە حىكمەتى وىنە هينانەو ئەومەيە، كە ئىمە باشتەر تىبگەين لە سۆنگەي ئەومەو، كە چەمك و واتاي مەعنەويى لە شىوئ وىنەي بەرجەستەگراودا دەخريئە روو.

مەسەلەي دووم: كە دەفەرموى: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ﴾، وىنەي ئەوانەي كە مالى خۆيان لە پىناوى خوادا دەبەخشن، وەك دەنگە تووڤك وايە حەوت گولان دەردەكات، هەر گولەي سەد دەنگى تىدايە، تويزەرمەوانى قورئان زورىان قسە لەبارەو كىرەو گوتووينا: دەبى ئەو چ جوړە دانهويئەكە بى ؟ ئايا مەبەست لە ﴿سَنَابِلٍ﴾، گولە گەنم ؟ يان گولە جوڤ ؟ يان گولە مەرەزەن ؟ يان گولە هەرزەن ؟! ... هتە، بەلام لە راستيدا وەك چۆن خۆي بى وىنە هەر

ئەو ھەندە فەرموويەتى: دەنكە تۆۋىك دەچىندىرى و دوایی ئەو دەنكە تۆۋە دەروى و ھەوت گولان دەردەكات، ھەر گولەى سەد دەنكى تىدايە، ديارە عىبىرەت و پەندىك، كە ئىمە دەبى و ھىبىگرىن، ئەو ھىبە كە مال بەخشىن، پاداشتى زۆرى ھەيە و خوا لە دواروژدا پاداشتى زۆرمان دەداتەو، بەلكو ھەر لە دىئاشدا ئىنسانى بەخشىندە ئىستىفادە دەكات، پەندو عىبىرەتەكەش بەو ھەندە دىتە دى، بۆيە خوا ﷻ ديارى نەكردو، ئەو مەشت و مەرش توپىر مەروانى قورئانى نەيگە ياندۇتە ھىچ نەجامىك !

بۆيە مەن پىم وايە ئەو مەشت و مەرش ھەمووى زىادە، ھەروەھا زۆرىش باسى ئەو ھىيان كەردو، كە ئايا دەگونجى دەنكە تۆۋىك ھەوت گولان دەربكات ؟ لە كوئى ؟ وە دەبى لە چ جۆرە زەوپیەكدا يەك بە ھەوسەد بىنىت ؟ بەلام ئەو ھەش دىسان پىوپیست ناكات، چونكە خوائى كاربەجى ئەو و پىنەيە بۆ ئىمە دىنىتەو ھەو دەفەرموى: ھەر چاكەيەك يەك بە ھەوت سەد بەرانبەر بەلای كەمەو پاداشت دەدرىتەو، ديارە ھىچ پەكەش لەسەر ئەو نەكەوتەو، كە ئايا ئەو دانەو پىلەيە، لە كوپیەو كى دەچىنى و ... ھتە ؟!

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرموى: ﴿ وَاللّٰهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَّشَاءُ ﴾، وە خوا چەند بەرانبەر دەكاتەو بۆ ھەركەسىك كە بىيەوى، ئايا مەبەست ئەو ھىبە لە يەك بە ھەوت سەد زىاترىش بەرانبەر دەكاتەو پاداشت دەداتەو، يان مەبەست پىي ئەو ھىبە كە خوائى زالى خاوەن شكۆ، يەك بە ھەوت سەد پاداشت دەداتەو، يان يەك بە ھەوت سەد زىاترىش مەبەست پىي كامیانە ؟ و پىدەجى مەبەست پىي يەك بە

حهوت سه‌د زیاتریش بئی، چونکه دوا‌ی نه‌وه‌ی دمه‌رمو‌ی: ﴿مَثَلُ
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ
فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ﴾، ننج‌ا دمه‌رمو‌ی: ﴿وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ
يَشَاءُ﴾، که‌واته: خوا بۆ هه‌ر که‌سی‌ک که بیه‌و‌ی، له یه‌ک به‌هوت
سه‌د، یان زیاتریش پاداشتی ده‌داته‌وه، له‌وباره‌شه‌وه فه‌رمایشتی
پێغه‌مبه‌ر ﷺ زۆرن:

فه‌رمو‌وده‌ی یه‌که‌م: { (عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَجُلًا تَصَدَّقَ بِنَاقَةٍ
مَخْطُومَةٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَكَ بِهَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ، سَبْعُ مِائَةِ نَاقَةٍ مَخْطُومَةٍ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٤٨٧٤)،
وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٣١٨٧)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٢٤٤٩) }، واته:
عه‌بدو‌ل‌لای کور‌ی مه‌سه‌عوود خوا لێ‌ی رازی بئی ده‌لێ: پیاوی‌ک له
سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا ﷺ و‌شترێ‌کی به‌ج‌له‌وه‌وه (به‌پێشمه‌و
ئه‌وساره‌وه) له‌پێناوی خوادا به‌خشی، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ
فه‌رمو‌وی: له‌پۆژی دوا‌ییدا هه‌وت سه‌د و‌شترت به‌ج‌له‌وو
ئه‌وساره‌وه له‌به‌ران‌به‌ردا ده‌دری‌ته‌وه.

لێ‌رده‌ا نێمه‌ ده‌بێ له‌فه‌رمایشته‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ک خۆ‌ی
مه‌به‌ستی بووه‌ حا‌لی بین، لێ‌رده‌ا مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه، که له‌و‌ی
هه‌ر که‌سی‌ک و‌شترێ‌کی کرد‌بێ‌ته‌ خێر، خوا‌ی په‌رومه‌رد‌گار ب‌فه‌رمو‌ی:
ها ئه‌وه‌ هه‌وت سه‌د و‌شتر! به‌ل‌کو واته: پاداشتی به‌ئه‌ندازه‌ی
هه‌وت سه‌د به‌ران‌به‌ر ده‌دری‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر‌نا کابرا له‌و‌ی په‌نگه‌ ب‌لێ:

جا نهو هه‌موو وسترانه چ ليکهم له کوپيان دابنييم !! وه که سيک به سادميي و سهرکيلي ته‌ماشاي فه‌رمايشته‌که بکات، ږمگه بلئ: جا باشه کابرا جهوت سهد و شتر له کوئ دابني ؟ چؤن دهبي به‌هه‌شت و شتری ليبن !! نا مه‌به‌ست نه‌وه‌يه به نه‌ندازه‌ي قيمه‌تو به‌هاي جهوت سهد و شتر، خوا پاداشتي ده‌داته‌وه.

فه‌رمووده‌ي دووهم: پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموويه‌تي: { (مَنْ أَنْفَقَ نَفَقَةً فِي سَبِيلِ اللَّهِ كُتِبَتْ لَهُ بِسَبْعِ مِئَةِ ضِعْفٍ) (رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٦٢٥) وَحَسَنُهُ، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٣١٨٦)، وَأَبْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٦٤٧)، وَالْحَاكِمُ بِرَقْم: (٢٤٤١)، عَنْ خُرَيْمِ بْنِ فَاتِكٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْم: (١٨٩٧) }، واته: هه‌ر که سيک له پيناوي خوادا نه‌فه‌قه‌يه‌ک بکات { واته: ماليک خه‌رج بکات، به‌خشي نيک بکات } به جهوت سهد به‌رانبه‌ر بؤي دهنووسري.

دياره ﷺ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ﷺ، واته: دهبي بؤ وه‌ده‌سته‌ي ناني ږمزه‌منديي خوا، له پيناوي خوادا، مه‌به‌ستي نه‌وه‌بي که خوا ليئ ږازي بي، دياره که مه‌به‌ستيش بوو خوا ليئ ږازي بي، ماله‌که‌شت بهو شيوه‌يه صه‌ږف ده‌که‌ي که خوا ديارى کردوهو، ده‌يده‌ي به که‌سي شياوي خوئو، له شويني شياوي خوئيدا صه‌ږفي ده‌که‌ي، چونکه هه‌ر که سيک شتيک له پيناوي خوادا بکات، دهبي به پيئ شه‌رعي خواش بيکات، نهو دووانه هه‌ردووکيان پيکه‌وه‌من، له پيناوي خواداو ږمزه‌منديي خوا، وات ليده‌کات که به‌پيئ شه‌رعي خواش بجوولئيه‌وه.

فەرموودەى سەيىهەم: بَيِّغْهُ مَبْهَرٌ عَلَيْهِ السَّلَام فەرموویەتى: { (كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ يُضَاعَفُ، الْحَسَنَةُ بَعْشَرًا مِثْلَهَا إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى مَا شَاءَ اللَّهُ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٧٠٠)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (١٦٣٨)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: هەموو کردەوێ ئادەمیزاد چاکە بە دە بەرانبەر پاداشت دەدرێتەو { بە لای کەمەو } هەتاگو حەوت سەد بەرانبەر، هەتاگو ئەو ئەندازمییەى کە خوا بوخۆی دەیزانی.

هەلبەتە ئەم فەرمايشته پشگىرى ئەو پايە دەکات کە گۆتمان فەرمايشتى خوا: وَاللَّهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ، ئەوێ لى دەفامرێتەو کە پاداشتی بەخشىن لە حەوت سەد بەرانبەریش زیاترە، جا ئایا لە ئەنجامى چیدا خوا تَعَالَى پاداشتەکەى چەند قات و چەند بەرانبەر دەکاتەو ؟ دیارە لە ئەنجامى ئیخلاصى باشترو نیەتى چاکترو، شوێن پێگرتنى چاکتردا، کە مەروف هێچ مەبەستى ئەو نەبێ باسبکری، هێچ مەبەستى دنیا نەبێ، ئیخلاصەکەى زۆر باشبێ، وە باشیش شوێنى پێبگى، بەرژەوهندییهکى باشى پێ تەحقیق بکات، هەتا لەو دوو روووە بەخشینهکە باشتربێ، پاداشتی زیاترە، چونکە جارى وایە کابرا ئیخلاصى باشى هەیه، بەلام شوێنى باشى پێناگرى، وە جارى واش هەیه شوێنى پێدەگرى و لە شوێنى شایستەدا دايدەنى، بەلام نیەتەکەى زۆر تەواونیەو کەم و زۆر شتى دنیایی رەگەڵ دەکەوێ، بۆ وێنە: پێى خوشە خەلکیش پێى بزانی کە بەخشندەیه، کەواتە: بە ئەندازەى ئەو کە ئیخلاص زیادبێ، شوێن پێگرتن چاک دەبێ، پاداشتەکەش چەند بەرانبەر دەبێتەو لە حەوت سەدیش زیاتر.

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەر موى: ﴿ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، ئەوەى لىوەر دەگىرى كە كاتىك كەسىك

خىرىك دەكات، چاكەيەك دەكات، دەست گروڧى نەدارىك، ھەزارىك،

لى قەوماويك، ھەتيويك، بىو ڤنىك دەكات، نەگەر منەتى لەسەر

بكات پروبەر و و يان پاشملە باسى بكات و دلى نازار بدات، ئەو نەك

ھەر پاداشت و مرناگىتەو، بەلكو لەسەرىشى سزا دەدرى، واتە: وەك

چون كەسىك دانەوئلەيەك دەچىنىت، بەلام دوايى بو وئە: سەد

تەنەكەى بەو زەويە و مرکردو، دوايى پەنجا تەنەكەى دىتەو

دەستى، دەلئىن چى؟ دەلئىن: بىنە تووى خووى نەكردەو، واتە: ئەو

نەندازە دەغلەى كە بە زەوى و مرکرد بوو، ئەو نەندەشى دەست

نەكەوتەو، جگە لە كرى جووت مەسەرفو ماندو بوون، ھەموو

ئەو ھەش لەسەر زەرەروزيان پادەو دەستى، خوا ﷻ كە دەفەر موى:

﴿ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُونَ مِمَّا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا

أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ﴾، ئەوانەى خىرو چاكە دەكەن و دوايى

منەت ناكەن و نازارى دلى باباي خىر پىكراو نادەن، ئا ئەوانە پاداشتى

خويانىان ھەيە لەلەى پەر و مر دگارىان، ديارە ئەو ھەش كە وانەبى، نەك

ھەر پاداشتى نى، بەلكو دەبى چاوەرپى سزاو توئلەش بكات ! عەرەب

جوانيان گوتەو، لىرەدا دەلئىن: (صِنَوَان: مَنْ مَنَعَ سَائِلُهُ وَمَنْ وَمَنْ

مَنَعَ نَائِلُهُ وَضَنَّ) واتە: وەك يەكن، ئەوەى كە كەسىك داواى لى

دەكات و پى ددەبەخشىو، دوايى منەتى لەسەر دەكات، لەگەل ئەوەى

دیکه که کهسیک داوای شتیکی لی دهکات و نایداتی و چرووکی دهکات، به لگو من ده لیم؛ له راستیدا نه وهی که ده به خشی و منهت دهکات، یان بابای خیر پیکراو ئازار دهکات، خراپتریشه له وهی که ناب به خشی، بۆچی؟ چونکه نه وه نیعمه تیکه خوا پیی داوه، که چی منهتی پی به سهر خه لکیدا دهکات و پیی له خووی بایی دهبی، وه سهر منجام دهبی چاوه ری سزاو تۆل ههش بکات و پاداشتیش نه وه ههر هیج !

مہسلہای پینجم: خواجہ رحمۃ اللہ علیہ کہ دمہ فرموی: **قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ**

خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذَى ﴿٤﴾، واته: قسه يه کی په سندن، وه لیبور د نیک باشته له خیر کردنیک که نازاردانی به دوا دابی، ثم رسته قورناییه نه وهی لیوهرده گیرئ که خوا زاناو شارمزا له مامه له کردن له گهل نینسانه کاند، لایه نی مه عنه ویی و لایه نی که پامه ت و ریزو حورمه تی نینسانه کانی له پیش لایه نی مادیه وه داناوه، چونکه نینسان به س گه ده و جهسته نیه، به لکو نینسان بهر له وهی گه ده و جهسته بی، روو و مه عنه وییاته، بویه خوا ﷺ لایه نه مه عنه وییه که ی پیش خستوه و دمه رموی: هه ژارو نه دارنیک که دیته لات نه گهر هیجیشی نه ده یه، به س قسه یه کی باشی له گه لدا بکه ی و نازاری نه ده ی، باشته له وهی شتیکی بده یه و منه تی له سهر بکه ی، یاخود به ههر شیوه یه ک بی نازاری بده ی، ههر مه یده یه باشته له وهی بیده یه و ههستی بریندار بکه ی، چونکه که یارمه تی دده ی و ههستی بریندار دده ی، له پرووی جهسته ییه وه خزمه تت پیکردوه، به لام له پرووی مه عنه وییه وه بریندارت کردوه که پامه تت پرووشاندوه! ههر لینگه ری باشته، با لایه نی روو حی سه لامه ت بی، له لایه نی

جهسته یی گهری! بویه پیغه مبهەر ﷺ له یه کیک له
 فهرمايشته کانیدا فهرموویه تی: { (الكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) (رَوَاهُ
 الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٢٩٨٩)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٣٣٢)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ
 رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: قسه یه کی باش قسه یه کی چاک خیر و صه ده قه یه،
 که واته: صه ده قه ههر مال به خشین نیه، ههروه ها له فهرمايشتیکی
 دیکه دا پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: { (إِنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنْ تُلْقَى
 أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ) (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٦٦٣٣)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم:
 (١٨٣٣)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٥٢٣)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ عَنْ
 أَبِي ذَرٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا }، واته: له چاکه کاری یه که تو بگه یه برای
 خوت به روویه کی گهش و خوشه وهو به زه رده خه نه وه.

له فهرمايشتیکی دیکه دا پیغه مبهەر ﷺ فهرموویه تی: { (إِنَّكُمْ لَا
 تَسْعُونَ النَّاسَ بِأَمْوَالِكُمْ، وَلَيْسَ لَهُمْ مِنْكُمْ بَسْطُ الْوَجْهِ، وَحُسْنُ
 الْخُلُقِ) (رَوَاهُ الْحَاكِمُ فِي (المستدرک) بِرَقْم: (٤٢٧)، وَحَسَنُهُ
 الْأَلْبَانِيُّ فِي (صحيح الجامع) بِرَقْم: (٦٧٥٨)، واته: ئیوه به مال
 سامانتان فریای هه موو خه لک ناکه ون، به لام به رووی خوشتان و به
 رهوشتی جوان فریایان بکه ون، واته: به رووی گهش و رهوشتی جوان
 ده توانن له گه ل هه موواندا مامه له بکه ن، نه خلاقی جوان و روو خوشیی،
 فراوانه و بهشی هه موو کهس ده کات، به لام مال و سامان بهشی هه موو
 کهس ناکات و سنوورداره، ده توانی له گه ل هه موو کهسدا رووت
 خوشیی و قسه ت خوشیی و ریزی هه موو کهس بگری، به لام ناتوانی
 ههر کهسیک داوای هاوکاری ماددی کرد، بوی جیبه جی بکه ی!

مەسەلەى شەشەم: كە دەفەر موى: ﴿ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا

صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴾، ئەى ئەوانەى بىرواتان هيناوە ! خىرو
چاكەكانتان بە منەتكردن و ئازاردان هەلمەوه شىننەوه، لە بەرانبەر
ئەم پرستە قورئانييەدا زانايان بوونەتە دوو بەش، كە ئايا وەك چاكە
خرابە دەسرپتەوه، كە ئەمە دەقى قورئانى لەسەرە، وەك خوا
فەرموویەتى: ﴿ ... إِنَّ الْحَسَنَتِ يُذْهِبُ السَّيِّئَاتِ ... ﴾ ۱۱۱ ھۆد، واتە:
بىگومان چاكەكان خرابەكان دەسرپنەوهو لايان دەبن، ئايا بەهەمان
شىۆه خرابەش چاكە لادەبات؟ لە وەلامى ئەم پرسىارەدا زانايان
بوونە دوو بەش:

بەشىكىيان دەلێن: بەئى، وەك چۆن كە خرابەيەك دەكەى، ئەگەر
چاكەى بەدوادا بكەى دەسرپتەوه، بە هەمان شىۆه ئەگەر بە
دواى چاكەش دا خرابە بكەى، ھەر دەسرپتەوه.

بەشىكىشيان دەلێن: نەخىر، بەلكو ھەندىك چاكەى تايبەت ھەن، بە
ھەندى خرابەى تايبەت دەسرپنەوه، بەلام بەگشتى خرابەكان
چاكەكان ناسرپنەوه، واش پێدەچى ئەم پايە بەھىزتر بى،
چونكە خوا فەرموویەتى: ﴿ ... إِنَّ الْحَسَنَتِ يُذْهِبُ

السَّيِّئَاتِ ... ﴾ ۱۱۱ ھۆد، چاكەكان بەگشتى خرابەكان بە گشتى
لادەبن، بەلام بەنسبەت لاىرانى چاكە بە خرابە، واى نەفەر مود،
بەلكو لە ھەندى كاتى تايبەت و شوئىنى تايبەتدا فەرموویەتى:
وريا بن فلان خرابەيە فلان چاكەيەتان لى لانەبات، بۆ وینە لە

سووره تی (الحجرات) دا دهفه رموی: ﴿ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ، بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴾ (۲)،
 واته: نهی نهوانه ی بروتان هیئاوه! کاتی پیغه مبهری خوا ﷺ
 ده دویئن و قسه ی له گه لدا ده کهن، دهنگتان به سهر دهنگیدا
 هه لمه هیئن، { به دهنگی بهرز قسه ی له گه لدا مه کهن } نه وه ک
 کرده وه کانتان هه لئوه شینه وه، بیئه وه ی که بوخوتان هه ست پی
 بکه ن، که واته: بیئه ده بیی نواندن به رانبهر به پیغه مبهر ﷺ
 ده بیئه هو ی هه لئوه شان وه ی کرده وه ی باش، ئنجا لی ره شدا
 دهفه رموی: ﴿ لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ﴾، چاکه و
 خیره کانتان به منه تکردن و ئازاردان هه لمه وه شینه وه، که واته:
 منه ت و ئازاردانیش بو بابای خیر پیکراو، نه و چاکه و خیره ی که
 له گه لت کرده و، نه و یارمه تی و هاوکارییه ی پیشکeshت کرده،
 خیره که ی لاده با، یانی: هه ندی خراپه ی تایبته هه ندی چاکه ی
 تایبته هه لده وه شینه یته وه، به لام خراپه کان به گشتی چاکه کان
 لانا به ن، نه مهش رحمه ت و به زدی خوی پهرومردگارو، نه گهر
 وانه بووایه که سمان چاکه مان بو نه ده مایه وه، که واته: خوا ﷺ
 به گشتی دهفه رموی: چاکه کان خراپه کان لاده به ن، به لام
 خراپه کان به شیومه یه کی تایبته و هه ندیک له خراپه کان هه ندی
 له چاکه کان لاده به ن، نه ک به گشتی.

مەسەلەى جەوتەم: كە دەفەر موى: ﴿ يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا

صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى ... ﴿ البقرة، منە تكردن (مَن)، تايبەتەو
 برىتيە لەو دەى ڕووبە ڕوو منەت لەسەر خىرپىكر او بكەى، بەلام
 ئازاردان (أَذَى) گشتىيە، چ منەتى لەسەر بكەى، چ توانجى تىبگىرى، چ
 دوايى پاشملە باسى بكەى، چ بە ھەر شىوہىەك لە شىوہكان ئەزىەتى
 بەدەى، بۆ وىنە: بە شىوہىەك پارەكەى وىبەدەى نەفسى پى
 برىندارىيى، لەپىش چاوى خەلكى بىدەيە، يان بە ھەر شىوہىەك لە
 شىوہكان ھەستى ېرووشىنى، (أَذَى) ھەر جوړە ئازاردانىك
 دەگرىتەو، بەلام (مَن) تەنيا ئەوہىە كە منەتى بەسەردا بكەى و بە
 چاوى دابدەيەو، بەلگەشمان لەسەر ئەو كە خىرو چاكەكردن لەگەل
 خەلك بەھوى ئازاردانىانەو بە ھوى منەت لەسەر كردنىانەو،
 ھەلەدەو شىتەو، ئەوہىە كە خوا زۆر بە ڕوون و ڕاشكاويى
 فەرموويەتى: ﴿ كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

الْآخِرِ ﴿، واتە: ئەوانەى ئازارى باباى ھاوکارىيەكراو دەدەن و منەتى
 لەسەر دەكەن، وەك ئەوانە وان كە مالى خوڤيان بە ڕىابازىيى خەرج
 دەكەن، وە ېروايان بە خواو بە ڕۆژى دوايى نيە، ئنجا بىگومان
 كەسنىك ېرواى بە خواو بە ڕۆژى دوايى نەبى، يان بە ڕىابازىيى شت
 بىكات، ديارە نابى چاومرپى پاداشت بى، بە ھەمان شىوہش كەسنىك با
 لە سەرەتاو بۆ خواشى كردبى. بەلام دوايى كە بە ھوى منەت كردن و
 ئازاردانەو، لەخوى تىكەدەداو نابى چاومرپى پاداشت بى، ئنجا

دواييش خواي بڼوینه، وینهی هیڼاوتته ووهو دمفه رموی: ﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا﴾، واته: وینهی وی، وهک وینهی تاته به ردیکی لووس وایه، تهنکه گلیکی به سهره ویه، بارانیکی دلویه زل لی دمداد هیچی پیوه نامینی و دمیشتواته وه، مانای وایه نه و نازاردان و منه تکردهش، ناوا خیر و پاداشتی نه و چاکه و نه و مال به خشینه دهشتواته وه، ههروهه دوايیش، که دمفه رموی: ﴿لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا﴾، {که مه به ست پی دواروژده} له دواروژدا توانایان نابڼ به سهر هیچ له بهرهمی نه و خیر و چاکه یه دا، واته: هیچیان بو نه ماوتته ووهو خاوهنی هیچ نابڼ.

مه سه له ی هه شته م: که دمفه رموی: ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِّنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَثَاءَتْ أَكْلَهَا ضَعْفَيْنِ فَإِن لَّمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلَّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، لیردها خواي په رومردگار وینهی مال به خشینی شهرعیانوه راست و ته و او به چی دینیتته وه؟ به باغیک که له سهر ته پوله یه که، له شوینیکی به رزه و بارانیکی باش و به خورزه و دلویه زل لی دمداد، بهرهمی دوو بهرانبهر ده بیتته وه، واته: نه گهر هه مان باغ هی که سیکی دیکه بڼ له شوینیکی دیکه بڼ، نیوهی نه وه بهر ددها، به لام شوینه که ی هینده باشه و بارانیکی

هينده چاكي لى دەبارى و، ئەوەندە خۆرى باش پىدەكەوى، بەرەكەى دوو بەرانبەرى باغى خەلكى دىكە دەبى.

جا خوا ﷻ دوو ھاندەرى باسکردوون بۆ كەسەك، كە مال بە شىۋەيەكى راست و دروست دەبەخشى: ﴿ اُبْتَغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيْتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ ﴾، واتە: رەزامەندىي خوا داوا دەكەن، وە لە دلىكى چەسپاويشەو ە ياخود بۆ دل چەسپاندنى خوشيان لەسەر ئيمان و ئىسلام، يان لەسەر مال بەخشىن و سەخاوت، كە واتە: دوو ھاندەريان ھەن:

يەكەم: ئەو ەيە كە خوا لىيان رازى بى.

دووم: ئەو ەيە كە خويان لەسەر سەخاوت و بەخشىن رابىنن، ياخود خويان پابەند بكەن بەو شەرىعت و بەرنامەو كە خواى پەرورەدگار ناردوويەتى، واتە: ەيچ مەبەستىيان نىە كە زيان بگەيەنن بە باباى خىر پىكراو، ئەو بابايە كە خىر دەكات، دەلى: بۆيە ئەو كارە دەكەم كە خوا لىم رازى بى، وە بۆ ئەو ەش كە خۆم مسولمانى باشبم و سىفەتى باش لەخۆمدا بچەسپىنم، ە ەلبەتە ئەو دوو ئامانجەو ئەو دوو پالەنەر و ھاندەرە، كە پال بە باباى مال بەخشەرەو دەنن، ەيچ زيانىك ناگەيەنن بە لايەنى بەرانبەر.

ئنجە وىنەشى بۆ ەيناو ەتەو ەو دەفەر موى: ﴿ كَمَثَلِ جَنَّةٍ ﴾، وىنەى ئەو ەى كە مالى خۆى لە پىناوى خوادا دەبەخشى، بۆ ئەو ەى خواى لى رازى بى، وەك باغىكە، چونكە باغ سىبەرىشى

هەيە، بەريشى هەيە، گەواتە: باباي بەخشندە دەبى سىبەرى هەبى
بۆ خەلك، وە بەرھەمىشى بۆيان هەبى.

ئىنجا دەربارەى شوپىنى ئەو باغە دەفەرەموى: ﴿ كَمَثَلِ جَنَّةٍ
بِرَبْوَةٍ ﴾، (رَبْوَةٍ) يانى: تەپۆلكە، بەرزايى، چونكە لەرەوى
باغدارىيەو، شوپىنى بەرز باشتەر تيشكى خۆرى تىدەكەوئى و ئاوى
زۆرى تىدا نامىنىتەو، درەختەكە بن ئاو بکەوئى، ئەوەى
بەخشەرەبى، دەبى هەولبدا خاوەنى ئەخلاق و بەھاو ئەدەبىكى
بەرزترەبى، بە ئەخلاقى بەرزو بە بەخشندەبى و سىفەتى باش
لەنىو خەلكدا ديارەبى.

ئىنجا دوو جۆرە بەخشىنى ديارى کردوون، چونكە كە دەفەرەموى:
﴿ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَكَانَتْ أَكْطَلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ
فَطَلٌ ﴾، واتە: ئەو باغە لە دوو حال بەدەر نى: يان بارانىكى دلوپە
گەورەو بە خورزەمى لىدەداو، ئەو كاتە دوو بەرانبەر بەردەگرئ
﴿ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌ ﴾، وە ئەگەر بارانىكى دلوپە زل و
بە خورزەم بە رېژنە لىي نەدا، ئەو نەمە بارانىكى بەسە بۆ
بەرگرتن، شوپىنەكەى هيندە باشە، ئىنسانى مسوئلمانىش دوو حالى
هەن: يان ئەو دتە ئىمكانىيەتى هەيە و خىرو چاكەى زۆر دەكات، يان
كەمى هەيە و خىرو چاكەيەكى كەم دەكات، بەلام هەرچۆن بى
ئىنسانى ئىماندار دەبى هەر بەخشندەبى، ئەگەر زۆرى هەبوو زۆر
بەخشىو، ئەگەر كەمىشى هەبوو كەم بەخشى، گىرنگ ئەوەيە

ئىماندار نابى چىرووك و رۇدو دەست قووچا و بى، كەمت ھەيە كەم بىبەخشەو، زۆرت ھەيە زۆر بىبەخشە، لە سەردەمى پىغەمبەردا ﷺ كاتىك پىغەمبەرى خوا ھانى مسوئلمانانيدا كە بىبەخشىن لە جەنگى (تەبىووك)دا، ھەبوو مالىكى زۆرى دەھىنا پىرى كۆشيك زىوو زىرى دەھىنا، ياخود پىرى توورەگەيەك زىرو زىوى دەھىنا، ھەشبوو پىرى چىنگىكى دەھىنا، وە ھەبوو چىنگە خورمايەكى دەھىناو دەيگوت: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ ھەر ئەوئەندەم بۇ كراو، ئىنجا موناڧىقەكان ئەوئەى زۆرى ھىنابا دەيانگوت: ئەو ھەر بۇ رىايەتى، ئەوئەى كەمىشى ھىنابا دەيانگوت: جا خوا چ پىويستى بەوئەندە ھەيە^(١)؟! يانى: ھەر چۆن بى ھەر تانەيان دەدا، خواى پەروەردگارىش ئەم ئايەتەى ناردە

خوارى: ﴿ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي

الْصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ ... ﴾ (٧٩)

التربة، واتە: ئەوانەى {ئەو موناڧىق و دەغەلانەى} كە تانەيان دەدا لەو مسوئلمانانەى كە باش مالى خويان دەبەخشى دەيانگوت ئەو ھەبەستيان پى خوا نىە {تەماشە ئەو ھەموو مال و سامانەى بۆچى ھىناو؟}، وە ئەوانەى ھەموو تواناى خويان دەخستە كارو كەميان

(١) عن أبي مسعود قال: { لما نزلت آية الصدقة كنا نحامل على ظهورنا، فجاء رجل فتصدق بشيء كثير، فقالوا: مرأى، وجاء رجل فتصدق بصاع، فقالوا ان الله لغني عن صدقة هذا، فنزل: ﴿ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ ... ﴾ (٧٩) التربة، رواه البخاري: (١٤٥)، ومسلم: (١٠٨)، والنسائي في التفسير: (٢٤٣)، وابن ماجه: (٤١٥٥) .

دههینا، گالته یان به وانیش دهکرد! به لام نهء، ئه وهی زوری ههیه با زور ببه خشی، وه ئه وهی که میشی ههیه با له که مه که ی خوی هه به خشی، وه له فه رمایشی راست و دروست (صحیح) ی پیغه مبه ر ﷺ یشدا هاتوه فه رموویه تی: { (سَبَقَ دَرَهْمٌ اَلْفَ دَرَهْمٍ، فَقَالَ رَجُلٌ: وَكَيْفَ ذَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: رَجُلٌ لَهُ مَالٌ كَثِيرٌ اخَذَ مِنْ عَرْضِهِ مِائَةَ اَلْفٍ فَتَصَدَّقَ بِهَا، وَرَجُلٌ لَيْسَ لَهُ اِلَّا دَرَهْمَانِ فَاخَذَ اَحَدَهُمَا فَتَصَدَّقَ بِهِ) (رَوَاهُ ابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٢٣٤٧)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٢٥٢٧)، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضی اللہ عنہ، وَحَسَنَةُ الْاَلْبَانِي فِي (صَحِيح الْجَامِع) بِرَقْم: (١٨٦٧) }، واته: دره میك پیش ههزار دره م که وته وه، پیاویك گوتی: جا ئه وه چۆنه نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ ؟! فه رمووی: کابرایه ک هه بوو زور ده وئه مه ند بوو { مال و سامانیکی زوری هه بوو } ههزار دره می له و ماله زوری خوی کرده خیر، وه پیاویکیش هه بوو دوو دره می هه بوون، له و دوو دره مه یه کیکیانی کرده خیر، خوی کار به حی پاداشتی ئه و دره مه ی ئه و هه ژارو نه داره ی به زیاتر دایه وه له هی ئه و ههزار دره مه، بۆچی ؟ چونکه ئه و له دوو دره مان یه کیکی کردۆته خیر، ئه و ی دیکه ش له مال و سامانیکی زور ههزار دره می کردۆته خیر، دیاره خوی دادگه ریش سته م له که س ناکات، به لام پاداشتی ئه وه ی دیکه که توانای که م بووه، زور زیاتری داوته وه له وه ی دی.

ئنجای بۆیه ش له کوتایی ئه و ئایه ته دا ده فه رموی: ﷺ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ، وه خوا بینهری ئه وه یه که ده یکه ن، چونکه

بەخشىن كەردەوهيە، ئەگەر تىيىنيتان كەردبى لە كۆتايى ھەموو
 نايەتەكاندا خۆى خواوەن سيفەتى بەرز، سيفەتەكى خۆى بەيان
 دەكات، بۆ وىنە دەفەر موى: ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ﴾، ﴿إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾، لێرەدا دەفەر موى: ﴿وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، بۆچى؟ چونكە لە ھەر شوینە خوا سيفەتەكى
 خۆى بەيان دەكات، كە لەگەڵ ئەو كەردەوهيەداو لەگەڵ ئەو شتەدا
 بێتەو، لەبەرئەوێ بەخشىن كەردەوهيە: چۆن دەبەخشى؟ چەند
 دەبەخشى؟ بە كى دەبەخشى؟ بابزانى خوا دەيبينى.

مەسەلەى نۆيەم: كە خوا ﷻ وىنەيەكى ھىناوئەو بە كەسەك كە
 خێرو چاكە دەكات، بەلام دوايى خێرو چاكەكەى بە ئاودا دەدات،
 بەھۆى مەنت و ئازاردان و باسكردن و پىابازىيەو، دەفەر موى:
 ﴿أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾، واتە:
 كىتان ھەيە خۆزگەو ئاوات بەو بەخوایى وەك ئەو كەسەبى، كەسەك
 كە باغىكى ھەيە، ئەو باغە لە درەختى خورماو بەرگە كە بەرزترین
 درەختە، ھەتاكو درەختى مێو تری، كە نزمترین درەختە تىيە،
 نەك تەنیا ئەو دوو جۆرە درەختە تىيە، وەك دەفەر موى: ﴿أَنْ
 تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ﴾، واتە: لە بەرزترین درەختەو
 كە دارخورمايە، تا نزمترین كە مێو، درەختى تریيە، تىيە، ئىنجا،
 ﴿تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، شاخوگەو جۆگەلەى زۆرى بەبەندا

دەرپۆن، واتە: بەكى لە ئاوى ناكەوى ﴿لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾،
 وە ئەو كەسە لەو باغەى خۆيدا ھەموو ميوەھىەكى ھەيە، بۆيە گوتمان
 كە دىمفەر موى ﴿مَنْ تَخِيلَ وَأَعْنَابٍ﴾، تەنيا مەبەستى خورماو ترى
 نيە، چونكە ﴿مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، ھەموو ميوەھىەك تەنيا لە
 درەختى خورماو ميو پەيدانابى، ھەنارو خۆخو گىلاس و ھەرمى و
 بەھى و... ئەوانە، كوا لەو دووانە پەيدا دەبن؟! كەواتە: ھەموو
 جوړە ميوەھىەكى تىدايە، ئەو رەزو باغە بەو شىوہىە كە لەوہ باشتر
 نابى، بەلام لەو لاوہ: ﴿وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
 إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ﴾، كابرە بوخۆى كەوتۆتە تەمەنەوہ و
 بەسالىدا چووہو، ئىنسانى بەسالىداچووش تازە خو ناتوانى دووبارە
 بچى باغىكى دىكە بنيات بنى! ئنجا كە كەتۆتە تەمەنەوہ مال و
 مندالىكى وردو ويرانىشى ھەيە، مندالى سەلكەو پىچكەى ھەن ﴿وَلَهُ
 ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ﴾، واتە: مندالەكانى وردن و درشت نىن، كە كارو
 كەسابەت بكەن، ئنجا لەو حالەتەدا: ﴿فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ
 فَاحْتَرَقَتْ﴾، گەردەلولىك لەو باغە بدا كە ناگرى تىدايى و بسووتى،
 كامەتان پىي خۆشە و مزەيكى واى ھەبى؟ بىگومان كەس پىي خۆش
 نيە، كەواتە: ئەگەر چاكەتان كرد وەك ئەو باغە چاكەى ئەو گەردەلولى
 خراپە لىي دەدات و دەيسووتىنى، منەت بەسەر خىرپىكرادا مەكەن،
 وە نازارى دلى مەدەن و، خىرو چاكەكە لەخۆتان تىكمەدەن.

مهسه لهی دهیم: که دهفه رموی: **كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ**

لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ، ئاوا خوا ئایه ته کانی تان بۆ روونده کاته وه تا کو بیر بکه نه وه، ئایا به بی بیر کردنه وه ئینسان له ئایه ته کانی خوا حالئ ده بی و به بی بیر کردنه وه له و حیکمه تانه ده گهین که له ئایه ته کاند شیروانه ته وه، به بی بیر کردنه وه له و ئامانجان ته تیده گهین که خوی به خشنده نه و ئایه تانه ی بۆیه ناردوونه خوار که بهیترینه دی ؟! بیگومان نه خیر.

له گۆتاییدا ده لیم: وهک زۆر جاری دیش گوتوو مانه: قورئان وهک ده ریایه که که له دووره وه ته ماشای ده که ی به س ئاوکی شین ده بی نی، به لام که لی ورد ده بیه وه ده چیه سه ری ماسی و پرووهک زیاندارانی دیکه و، پاشان گه وه ره و مرواری تیدا ده بی نی، قورئانی ش به هه مان شیوه ئینسان تا چاکتر لی ورد بیته وه، زیاتر ته فاعولی له گه لدا بکات، زیاتر له نهینییه کانی تیده گات و بیان ئاشنا ده بی.

خوی په ره وردگار له و که سانه مان بگێرئ که به هو ی تیوه رامان و زیاتر ورد بوونه وهی کتیبی خوا وه، زیاتر لی تیده گه ن زیاتر له حیکمه ت و په نده کانی حالئ ده بن، زیاتر له ئامانجه کانی شارمزا ده بن و، پاشان با شتر پیوه ی پابه ند ده بن، له ژانی تاکی و خیزانی و کۆمه لایه تی و سیاسیاندا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى پەنجار و پىنجەمین

پىناسەى ئەم دەرسە

خوشتىوان بى لەم دەرسەماندا هەشت (٨) ئايەت لە سوورەتى (البقرة) دا دەتويژىنەوه، كە ئايەتەكانى ژمارە (٢٦٧ تاكو ٢٧٤) ن، خوشتىوان (البقرة) لەم هەشت ئايەتەدا بۆمان باسى مال بەخشىن دەكات: چ جۆره مالىك بىهخشى؟ بىهخشى؟ بىهخشى؟ چۆن بىهخشى؟ ئەم سى مەسەله گىرنگە تىشكىيان خراوتە سەر، وپراى چەندىن مەسەلهى دىكە كە پەيوەستن بەم سى مەسەله سەرەكەيهوه، وهك: بەخشىنى شتى باسو پەسەند، خو دوورگرتن لە پرژدى، لىزان (حكيم) بوون لە بەخشىندا، نەژركردن، ئاشكراركردن و پەنهانكردنى بەخشىن، هەر كاميان لە شوينى خویدا، بەر لە هەر كەس بەخشىن بە كەسانى هەژارى بىدەرەتان كە بههوى جەنگ و جيهاد و كارى ئىسلاميهوه دەرەهەتى كارو كاسبيان نيه... هتە.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِءَاخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿٢٦٧﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾

عَلَيْكُمْ ﴿٦٨﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٦٩﴾ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ. وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٠﴾ إِن تُبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٧١﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسْكُمْ وَمَا تُنْفِقُوا إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿٧٢﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٧٤﴾

ماناي وشە بە وشەى نايەتەکان

((ئەى ئەوانەى بىرواتان هیناود! لەو سامانە باشانەى کە بە دەستان هیناون و لەوەى کە بۆمان لە زەوى دەرھیناون، ببەخشىن، وە بۆ خراپەکەى مەگەرپن، لىي دەبەخشىن، بەلام بەچا و لىنووقاندنەو نەبى وەرى ناگرن، وە بزەنن کە خوا بى نيازى ستايش کراوە ﴿٦٧﴾ شەيتان لە نەدارى دەتانتەرسىنى و بە ڕژدىي فەرمانتان پى دەکات، بەلام خوا گەفتى لىبورەدن و بەخشى خۆيتان پى دەدا، وە خوا (بەخشىش) فراوانى زانايە ﴿٦٨﴾ حىکمەت بە ھەرکەسىک دەدا کە بىھوى، وە بىگومان ھەرکەسىک حىکمەتى پىبدرى، ئەو ھەى خىرو چاکىيەكى زۆرى پىدراوە، بەلام خاوەن عەقلان نەبى پەند وەرنەگرن ﴿٦٩﴾ وە ھەر مالىک ببەخشىن يان ھەر شتىک لەخۆتان بگرن (نەزرى بکەن) ئەو ھەى مسۆگەر خوا دەپزانى، وە ستەمکارانىش ھىچ پشەتوانيان نىن ﴿٧٠﴾ ئەگەر خىرو چاکەکانتان ئاشکرا بکەن، ئەو ھەى چاکترىن شتە، وە ئەگەر پەنھانىان بکەن و بىاندەنە ھەزاران، ئەو ھەى بۆ خۆتان باشتەرە، وە بەشىک لە خراپەکانتان لى دەسپىتەو، وە خوا بە ھەرچى دەیکەن شارەزايە ﴿٧١﴾ ھىنانە سەر رپى راستيان لەسەر تۆ نىە، بەلام خوا ھەر کەسىكى بوى دەپخاتە سەر رپى راست، وە ھەر ئەندازەيەک لە خىرو چاکە بکەن، ئەو ھەى سوودەکەى بۆخۆتانە، وە (ئىو) بەمەستى و دەستھىنانى رەزامەندىي خوا نەبى نابەخشىن، وە ھەر ئەندازەيەک مال ببەخشىن، بى ئەو ھەى ستەمتان لىبکرى دەتاندريتەو ﴿٧٢﴾ (با مال بەخشىنتان) بۆ ھەزارانىک بىت کە لەرپى خوادا رى لى بەستراون و ناتوانن بەزەويدا

(بو کاسبی) بێن و بچن، بابای نا ئاشنایان له بهر زێده نهفس بهرزیی، به دهوله مهندیان تیده گات، (به لام نه گهر باش سه رنجیان بدهی) به نیشانهیان دهیاناسی (که هه ژارن) به مکوورپی و سووربوونه وه شت له خه لکی داواناکهن، وه ههر شتیکیش له مال ببه خشن، بیگومان خوا پیتی زانایه ﴿٣٧﴾ ئهوانه ی که به شه وو پوژو به په نهانی و ئاشکرا سامانه گانیان ده به خشن، ئه وه بیگومان پاداشتی ته واوی خو یان له لای بهر و مردگاریان هه یه و، نه ترسیان له سه ره و نه خه مباریش ده بن ﴿٣٨﴾).

شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان

(أَنْفِقُوا)؛ واته: به خشن (نَفَقَ الشَّيْءُ: مَضَى وَنَفِدَ، الْإِنْفَاقُ: قَدْ يَكُونُ فِي الْمَالِ، وَغَيْرِهِ، وَقَدْ يَكُونُ وَاجِباً وَتَطَوُّعاً)، (نَفَقَ) واته: تیپه ری و ته واوو، به خشینیش له مال و غهیری مال دایه و جاری وا هه یه فه رزه و جاری واش هه یه سوننه ته.

(طَلَبَتِ)؛ کو ی (طَيِّبَةً)یه، (طَيِّبَةً) واته: زۆر چاک و سوود به خشو زۆر به تام و خوش، ده گوتری: (طَابَ الشَّيْءُ يَطِيبُ طَيْباً فَهُوَ طَيِّبٌ) واته: شته که خوشه یان به سووده، یان چاکه (فَهُوَ طَيِّبٌ) (طَيِّبٌ) واته: شتی باش و به له زه مت و خوش و به که لک (وَأَصْلُ الطَّيِّبِ: مَا تَسْتَلِدُّهُ الْحَوَاسُ وَمَا تَسْتَلِدُّهُ النَّفْسُ) له بنچینه دا (طَيِّبٌ) ههر شتی که هه سه ته کان تامی لیوهر بگرن، بو نیکی خوش، تامی کی خوش، رهنگی کی جوان، دهنگی کی خوش، هه موو پییان

دەگوترى: (طَيِّب)، ھەموو ئەو شتانەى كە خوشن، وە ھەر شتێك كە نەفس لەرزەتى لىبكات، (طَيِّب)يان بۆ بەكاردى.

(كَسْبُتُمْ)؛ واتە: بەدەستتان ھىناوە، چونكە (كَسَبَ يَكْسِبُ) واتە: وەدەستى ھىنا، وەدەستى دىنى.

(وَلَا تَيَمَّمُوا)؛ واتە: (وَلَا تَقْصُدُوا) مەبەستان نەبى، لى مەخەفتىن،

(وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ)؛ واتە: كە خىر دەكەن لى مەخەفتىن كام شتەى بەكەلك نايە، ئەو بەكەنە خىر، ئەو ھى كە بۆخوتان ناتانەوى، (تَيَمَّمُ)يش ھەر بۆيە پى دەگوترى: (تَيَمَّمُ) وەك ھەموويەتى: ﴿... فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا...﴾ ٦ المائدة، واتە: بگەرێن و بخەفتىن لە گلىكى پاك، ئەسلى وشەى (تَيَمَّمُ) ئەو ھى كە تۆ بخەفتى و بگەرێ لى گلىكى پاك.

(الْخَبِيثَ)؛ (الْخُبْتُ وَالْخَبِيثُ: مَا يُكْرَهُ رَدَاءَةٌ وَخَسَاسَةٌ، مَحْسُوسًا كَانَ أَوْ مَعْقُولًا)، (الْخُبْتُ) و (الْخَبِيثُ): ھەر شتێكە كە لەبەر خرابى نەويستريت، جا شتىكى بەرھەست بى، ياخود لەرووى مەعنەوييەو بەكەلك نەھاتووبى، (الْخَبَائِثُ جَمْعُ الْخَبِيثِ: مَا لَا يُؤَافِقُ النَّفْسَ مِنَ الْمَحْظُورَاتِ)، واتە: (خَبَائِثُ) كۆى (خَبِيث)و ھەر شتێكە كە لەگەل سروشتى ئىنسان سازگار نەبى و ئىنسان پى خوش نەبى و پى چاك نەبى.

(إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ): مەگەر چاوى لى بنووقىنن، ﴿وَلَسْتُمْ بِتَاجِزِيهِ﴾
 إِلَّا أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ، واتە: ئەگەر بدرى بە خوتان وەرىناگىر،
 مەگەر چاوى لى بنووقىنن، واتە: مەگەر لەبەر خاترى خاتران،
 يان بە ناچارى ئەگەرنا ئامادە نىن شتى خراپ وەرىناگىر، كەواتە:
 شتى خراپىش مەكەنە خىر چونكە، ﴿تُعْمِضُوا فِيهِ﴾، دەلى:
 (الْغَمَضُ: التَّوَمُّ الْعَارِضُ) نووستنىكە كە بەسەرتدا دى، (وَعَمَضَ
 عَيْنُهُ وَأَعْمَضَهَا وَضَعَ إِحْدَى جَفَنَتَيْهِ عَلَى الْأُخْرَى) واتە: پىلوى
 چاوى لەسەر پىلوىووەكەى دىكە دانا، چاوى نووقاند، (ثُمَّ يُسْتَعَارُ
 لِلتَّغَافُلِ وَالتَّسَاهُلِ) دواىى خواستراوەتەووە بۆ شتىك كە بە
 ناچارى، ياخود وەك بلى لەبەر خاتران، وەرىدەگى ئەگەرنا
 وەرىناگىر.

(يَعِدُّكُمْ): واتە گەفتان پى دەدا، ﴿وَاللَّهُ يَعِدُّكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا﴾،
 وشەى (يَعِدُّكُمْ) لە (وعد) مەواتە، (الْوَعْدُ يَكُونُ فِي الْخَيْرِ
 وَالشَّرِّ وَفِي الْخَيْرِ أَكْثَرُ)، وە (وعد) لە خىرىشدا بەگاردى لە
 شەرىشدا، بەلام زياتر بۆ خىرو چاكە بەگاردى، دەلى: وەعدى
 پىداوە، واتە: بۆ چاكە، بەلام بۆ خراپە (وَعِيدُ) هەيە (أَوْعَدَهُ)
 واتە: هەرىشەى لى كرد (وعيد) هەرىشەيە (وعد) بەئىندانو
 گەفت دانه بۆ شتى باش.

(بِالْفَحْشَاءِ): هەر كەردەووەيەكى ناقلۆلایەو هەر قسەيەكى خراپە،
 دەلى: (الْفُحْشُ وَالْفَحْشَاءُ وَالْفَاحِشَةُ: مَا عَظُمَ قُبْحُهُ مِنْ

الْأَفْعَالِ وَالْأَقْوَالِ وَيَقْصِدُ بِهِ هُنَا الْبُخْلُ وَشَهَى (الْفَحْشُ) وَه (الْفَحْشَاءُ) وَه (الْفَاحِشَةُ) هەر قسەيەكەو هەر کردەودەيەكە که زۆر ناقولاًو دزیوو نارێک بێ، بەلام لیڕەدا مەبەست لە (الْفَحْشَاءُ)، واتە: چرووکیو و ژردیی و چنگ نووقاندن.

(أُولُوا الْأَلْبَابِ)؛ واتە: (أَصْحَابُ الْعُقُولِ) خاوەن عەقلان، چونکە (أَلْبَاب) کۆی (لُبّ)ەو ئەمیش واتە: کاکل، بەلام لە قورئاندا بەکارهێنراوە بۆ عەقل، بۆچی؟ چونکە وەک چۆن میوەیەک بەس بە هۆی کاکلەکەییەو بە کەلک دێ، ئینسانیش هەر بەهۆی عەقلەکەییەو بەکەلک دێو، ئینسان بە عەقل لە ئازەل و ژيانداران جیادەبێتەو، جا دەلێ: (اللُّبُّ: الْعَقْلُ الْخَائِصُ مِنَ الشَّوَابِ)، (لُبّ): بریتیە لە عەقلێ که ساغ بووبێتەو لە خلتە، وە بۆیەش وای ناو لێنراوە، چونکە هەر عەقلە لە ئینساندا که ئینسان بکات بە ئینسان، وە جیای بکاتەو لە غەیری خۆی، وەک چۆن میوەیەکیشت لەبەر کاکلەکەیی دەویستری، ئەگەرنا توێکلەکەیی کەس نایەوێ.

(نَفَقَةٍ)؛ (النَّفَقَةُ: اسْمٌ لِمَا يُنْفَقُ)، (نَفَقَة): ناوە بۆ هەر شتێک که ببەخسری، پارەبێ، مال بێ، خواردن بێ، بەرگ بێ، زەوی بێ، هەر شتێک ببەخسری وشە: نەفەقەیی بۆ بەکار دێ.

(نَذَرْتُمْ)؛ واتە: نەزرتان کردبێ، لە خۆتان گرتبێ (النَّذْرُ: أَنْ تُوجِبَ عَلَى نَفْسِكَ مَا لَيْسَ بِوَاجِبٍ)، (النَّذْرُ): ئەوەیە تۆ شتێک لەسەر

خۆت پىۋىست بىكەى كە لەسەرت پىۋىست نەبى، وەك لە قورئاندا
 ھاتوھ: ﴿...إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا...﴾ ﴿ ۸۶ ﴾ مەرىم، مەن بۆ خەۋى
 خاۋەن بەزەمى پۈژۈۋوم لەخۆم گىرتوھ.

(فَعِمْمَا هِيَ): واتە: باشتىرىن شت ئەۋەيە، ئەسلى خەۋى ئەم وشەيە
 (فَعِمْ مَا هِيَ) يە، واتە: ئا ئەو كارە، ئەو شتە باشتىرىن شتە
 (وَنِعْمَ: كَلِمَةُ الْمَدْحِ فِي مَقَابِلِ بئسَ لِلذَّمِّ)، عەرەب ئەگەر
 بىيانەۋى شتەك مەدح بىكەن، دەلىن: (نِعْمَ) بۆ ويئە: (نِعْمَ الرَّجُلُ
 مُحَمَّدٌ) موحەممەد باشتىرىن پىاۋە (بئسَ) دەش، بۆ زەممە، وەك:
 (بئسَ الرَّجُلُ زَيْدٌ) خراپتىرىن پىاۋ زەيدە.

(خَيْرٌ لَّكُمْ): واتە: بۆ ئىۋە چاكتىرە (الْخَيْرُ: مَا يَرْغَبُ فِيهِ الْكُلُّ،
 وَضِدُّهُ الشَّرُّ)، (خَيْرٌ) ھەر شتەكە كە ھەموو لايەك ئارەزوۋى بىكەن،
 پىچەۋانەى (شەر)، واتە: خراپ يان خراپتىر.

(هُدًى لَهُمْ): (الْهُدَى: دَلَالَةٌ بِلُطْفٍ) واتە: رېئىمايى، يان خستەنە سەر
 رىئ بە شىۋەيەكى نەرم و ھىدىي.

(وَجْهَ اللَّهِ): بە چەند واتايەك ھاتوھ: خەۋى (وجە) واتە: رۈۋ (وجە
 اللہ) واتە: رۈۋى خوا، بەلام لىرەدا يان مەبەست پىئى رەزامەندىي
 خەۋايە (مَرْضَاةَ اللَّهِ)، يان مەبەست پىئى زاتى خەۋايە (ذَاتَ اللَّهِ)، يان
 مەبەست پىئى دىدارى خەۋايە (لِقَاءَ اللَّهِ)، يان مەبەست پىئى رۈۋى
 خەۋايە، واتە: سىفەتەك بۆ خوا، كە بۆ خوا شايسەتەيە، رۈۋى

خوا، نه گهر سيفهت بي ده لئين: سيفهتيکه که بو خوا
شايسته يه، وهک هي دروستکراوهکان نيه.

(يُوفِّ إِلَيْكُمْ)؛ واته: به ته و او يي ده تاندر يته وه، چونکه ده لئ:

(الوَافِي: الَّذِي بَلَغَ التَّمَامَ)، (وَافِي): واته شتيك که ته و او بو يي

(وَأَوْفَى: إِذَا تَمَّمَ الْعَهْدَ وَلَمْ يَنْقُضْ حِفْظَهُ) واته: په يمانه که ي

ته و او کردو هه لينه وه شانده وه، وهک خوا دمفه رموي: ﴿ وَإِبْرَاهِيمَ

الَّذِي وَفَّى ۖ ﴾ ٢٧، واته: ئيبراهيميک که به ته و او يي

جيبه جي کرد، چي جيبه جي کرد؟ په يمانيك که به خواي دابوو.

(لِلْفُقَرَاءِ)؛ واته: هه زاران، له فورئاندا دوو وشه به کارهاتوون:

(فُقَرَاءٌ) و (مَسَاكِين)، من (فَقِير)م به هه زار ليکداو ده وهو

(مَسْكِين)يش به نه دار، چونکه ده لئ: (أَصْلُ الْفَقِيرِ: الْمَكْسُورُ

الْفِقَارُ)، (فَقِير) له نه سلدا نه وهيه که بربره ي پшти شکابي (يُقَالُ:

فَقَرْتُهُ فَاقْرَةً) واته: شتيك پшти شکاند، که واته: هه زار که سيکه

هيچي نيه، وهک چوَن که سيک که پшти ده سکي ناجوولئ و ئيفليج

ده بي، باباي هه زار يش هيچي نيه و هيچي له ده ست نايئ،

(مَسْكِين)يش نه داره، واته: که سيک که شتيكي هه يه به لام به شي

ناکات، چونکه خوا ﷺ له سوورده تي (الكهف)دا دمفه رموي: ﴿ أَمَّا

السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ... ﴾ ٧١، واته: به لام

که شتيه که هي کو مه ليک نه دار بوو که ئيشيان ده کرد له ده ريادا،

که واته دیاره کۆمه لێک خه لک بوون، که شتییه کیان هه بووه، که واته: (مسکین) که سێکه شتیکی هه یه، به لام به شی ناکات، بهس (فقیر) نه وه یه که هه یی نیه.

(أَحْصَرُوا): واته: پێیان لێگیراوه (الْحَصْرُ: التَّضْيِيقُ)، (حَصْر) واته: تهنگ پێ هه لچنین (حَصِيرًا، أَي: حَاسًا، فَالْإِحْصَارُ يُقَالُ: فِي الْمَنْعِ الظَّاهِرِ وَالْبَاطِنِ) شتیک شتیک هه پس بکات، جا وشه ی: (إِحْصَار) چ به روالهت رپی لێگیرا بی، چ به په نهانیی هه ردووکی دهگریته وه.

(ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ): واته: به زهویدا برۆن، بوچی وا گوتراوه؟ ده لئ: (الضَّرْبُ إِيقَاعُ شَيْءٍ عَلَى شَيْءٍ، وَالضَّرْبُ فِي الْأَرْضِ الذَّهَابُ فِيهَا وَضَرْبُهَا بِالْأَرْجُلِ)، (ضرب) بریتییه له وه ی شتیک له شتیک بده ی، نه وه پێی دهگوتری: (ضرب) جا له به ره نه وه ی که سێک که به زهویدا دهروا ده بی پێ به زهویدا بدات، بۆیه (ضرباً فِي الْأَرْضِ) واته: به زهویدا رویشتن.

(أَلْجَاهِلُ): به مانای نه قام یان نه زان دی، به لام لێره دا (غیر العارف أي: مَنْ لَا يَعْرِفُ حَالَهُمْ) واته: که سێک که نایانناسی، بابای نا ناشنا، باسی نه وه هه ژاره ئیماندارانه دهکات، که له بهر نه فس بهرزیی که سێک که نه یانناسی، به دهوله مه ندیان تیدهگات، چونکه هینده نه فس بهرزن، خو یان به فه قیرو پرووت و ره جال پێشان نادهن و، که سێک که پێیان ناشنا نه بی، به دهوله مه ندیان تیدهگات، به لام

ئەوھى بىيانناسى لە نزيكەوھ دەزانى وەزعيان چۆنە.

(التَّعَفُّفُ): ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾، (التَّعَفُّفُ)

لە (عِفَّة) ھوھ ھاتوھ (العِفَّة): حُصُولُ حَالَةٍ لِلنَّفْسِ تَمْتَنِعُ بِهَا عَنْ غَلَبَةِ الشَّهْوَةِ دەلى (العِفَّة) واتە: (عِفَّة) حالەتيكە بو نەفس پەيدادەبى، كە بەھوى ئەو حالەتەوھ نەفس بەدواى ئارەزوو ناكەوى، جا ئينسانى عەفيف، بە داوين پاك دەگوترى كە ئارەزووى خوئى كۆنتروۆل كىردوھ، وھ ئينسانى عەفيف بە ئينسانى نەفس بەرز دەگوترى، كە چاوى لە دەستى خەلك نىھ، كەواتە: ئينسانى عەفيف، واتە: ھەركەسيك كە خوئى پاك رادەگىرى و بە دواى ئارەزووان ناكەوى، (تعفف) يش لەسەر وەزنى (تَفَعَّل) واتە: كەسيك خوئى مەرزەم دەكات و خوئى كۆنتروۆل دەكات و خوئى پاك رادەگىرى.

(سَيِّمَهُمْ): واتە بە نىشانەيان (سيما) واتە: نىشانە (السيما والسيما: العَلَامَةُ، و سَوْمَتُهُ أَعْلَمَتُهُ)، (سيما و سيمياء) واتە: نىشانە (سَوْمَتُهُ: أَعْلَمَتُهُ) واتە: نىشانەدارم كىرد.

(الْحَافَاً): (أَيِ الْخَافَاً) (الْحَافَاً) واتە: شتيك كە زۆر بە سوورى داواى بكەى و زۆرى لەسەر بچى (وَأَصْلُ الْإِلْحَافِ مِنَ الْخَافِ الَّذِي يُغَطِّي بِهِ) ئەسلى وشەى (الْحَافَاً) لە (لِحَاف) ھ، واتە: لىفە، ئەوھى ئينسان خوئى پى دادەپوشى، وەك بلىي ئەو كەسەى كە زۆر داوا دەكات، وەك لىفەيەك واىە پىتەوھ لكابى و لە كۆلت نەبىتەوھ.

هو۱ هاتنه خوارموه۱ نايه ته كان

(۱) هو۱ هاتنه خوارموه۱ نهو رسته قورنانيه۱ كه دمفه رمو۱:

﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنِفِقُوا مِن طَيِّبَتٍ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾ { (عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ رضي الله عنه قَالَ: نَزَلَتْ فِيْنَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، كُنَّا أَصْحَابَ نَخْلٍ فَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي مِن نَخْلِهِ عَلَى قَدَرٍ كَثْرَتِهِ وَقِلَّتِهِ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَأْتِي بِالْقِنُوِّ وَالْقِنَوِينَ فَيُعَلِّقُهُ فِي الْمَسْجِدِ، وَكَانَ أَهْلُ الصُّفَّةِ لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ، فَكَانَ أَحَدُهُمْ، إِذَا جَاعَ أَتَى الْقِنُوَّ فَضْرِبُهُ بِعَصَاهُ فَيَسْقُطُ مِنَ الْبُسْرِ وَالتَّمْرِ فَيَأْكُلُ، وَكَانَ نَاسٌ مِّمَّنْ لَا يَرِغْبُ فِي الْخَيْرِ يَأْتِي الرَّجُلُ بِالْقِنُوِّ فِيهِ الشَّيْصُ وَالْحَشْفُ وَيَالْقِنُوَّ قَدْ انْكَسَرَ فَيُعَلِّقُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنِفِقُوا مِن طَيِّبَتٍ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ ... ﴾، قَالَ: لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَهْدَى إِلَيْهِ مِثْلُ مَا أَعْطَاهُ، لَمْ يَأْخُذْهُ إِلَّا عَلَى إِغْمَاضٍ وَحَيَاءٍ، قَالَ: فَكُنَّا بَعْدَ ذَلِكَ يَأْتِي أَحَدُنَا بِصَالِحٍ مَا عِنْدَهُ (رَوَاهُ ابْنُ جَرِيرٍ، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْمٍ: (۲۹۸۷)، وَصَحَّحَهُ، وَابْنُ مَاجَهَ بِرَقْمٍ: (۱۸۲۲)، وَابْنُ أَبِي حَاتِمٍ، وَالْحَاكِمُ وَصَحَّحَهُ الْبَيْهَقِيُّ وَابْنُ الْمُنْذِرِ وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَعَبْدُ بْنُ حُمَيْدٍ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ }، وَاتَه: بِهِرَائِي كُورِي عَازِبِ خَوَای لِي

پازى بى دەلى: ئەم ئايەتە لەسەر ئىمە ھاتەخوار، ئىمەى كۆمەلى
 پىشتىوانان خاوەنى باغى خورما بووين، پياويك لە ئىمە دەچوو لە
 باغە دارخورمايەكانى، ئەوەى كە زۆرى ھەبووايەو ئەوەى كە كەمى
 ھەبووايە، كابر ھىشوويەكى دەھىنا، يان دوو ھىشووى دەھىنا
 {قنو واتە: ھىشووى خورما} لە مزگەوتى ھەلىدەواسى وە ئەھلى
 (صفة) {صفة} شوينيك بوو بەر ھەيوانيك بوو شوينيكى بەرز
 بوو ئەوانەى كە مال و حاليان نەبوو نەدارو ھەزار بوون و لەوى
 بوون { ئەوانە ھىچ خواردنيان نەبوو، يەكك لەوانە ئەگەر برسى
 بووايە دەھات ئەو ھىشوو خورمايە كە ھەلواسراو بە گۆچانەكەى
 لىى دەداو ھەندىك فەرىكە خورما ياخود خورماى گەشتوو،
 دەكەوتنە خوارى و دەبخواردن، جا كەسانىك ھەبوون لەوانەى زۆر
 ئارەزوويان لە خىرو چاكە نەبوو، پياويك لەوان دەچوو ھىشوويەكى
 دەھىنا كە خورماى بىكەك يان خورماى رەق و تەق و نەگەشتوو،
 يان ھىشوويەك كە شكابوو، ئەوەى دەھىناو ھەلىدەواسى {واتە:
 خورمايەك كە بۆخوى پى پازى نەبوو بەكەك نەدەھات}، ئىدى
 خواى پەرورەدگار لەوبارەو ئەو ئايەتەى ناردە خوارى: (ئەى
 ئەوانەى ئيماننان ھىناو! لەو رۆزىيە پاك و چاكانەى
 وەدەستتانھىناو لەوەى لە زەوى بۆمان دەرھىناون ببەخشن، وە
 مەخەفتىن بۆ ئەو شتەى كە بە كەك نايە {جا ئەوە لىرەدا
 دەربارەى خورما ئەو بەسەرھاتە دەگىرپتەو، بەلام ھەموو شتىكى
 دىكەش ھەر واىە، مروق بۆ وىنە: دەيەوى مەرىكى بكاتە خىر، با
 نەگەرى كام مەرى لاوازەو نەخۆشەو بەكەك نايە ئەوە بكاتە خىر،

ياخود يەكك بەرگ و پۆشاك دەكاتە خىر، يان پارە دەكاتە خىر، يان دەغل دەكاتە خىر، ھەر شتەك دەكاتە خىر و چاكە، با بۆكامەى خراپە بۆ ئەو نەگەر پى بەلگە شتى باش ببەخشى، كە بۆخۆى پى چاكە، ئەگەر بىدرىتە كامەى پى چاكە بۆخۆى، با لە ھەمان شتەش بدات بە خەلكى}.

جا بەراء دەلى: بە دواى ئەو نەم ئايەتە ھاتە خوارى، ئىمە كامە مالى باشمان ھەبوو ئەومان دەھىنا پىشى، كە ئايەتەكە نەھاتبوو خوارى ھەموو نەوعى تىدا ھەبوو، ھەبوو ھى چاكى ھىناو ھەبوو ھى خراپ، بەلام دواى ئەو كەس شتى خراپى نەدەھىنا، خوا لىيان رازى بى ئەوانە وختى خواى بالادەست شتەكى پى فەرموون، يەكسەر جىبەجىيان كردو.

(۲) ھوى ھاتنە خوارو ھى ئەو ئايەتەى، كە دەفەرموى: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾، رېنمايەكردى ئەوان، يان خستە سەر رى ئەوان، لەسەر تۆ نى (ئەى پىغەمبەر) بەلگە خوا ھەركەسەك بىھوى رېنمايە دەگا، لەوبارو ھەند شتەك باسكراو:

۱- يەكەكيان: ﴿عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: كَانُوا يَكْرَهُونَ أَنْ يَرْضَخُوا لِأَنْسَابِهِمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ﴾ فَرَخَّصَ لَهُمْ، رَوَاهُ الْحَاكِمُ بِرَقْم: (۷۲۶۴) وَصَحَّحَهُ، وَالْبَيْهَقِيُّ، وَالضَّيَاءُ

في المختارة، وصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ، واته عهبدوللای کوری
عهبباس خوا له خووی و بابی رازی بئ دهلی: مسوئلمانان {هاوه لانی
پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خوا لییان رازی بئ} پییان ناخوش بوو مالی خویان
بیه خشن به خزمه کانیان له وانهی که کافرو بت په رست بوون،
خوای دادگهریش ئهم نایه تهی ناردی خوارو و مؤله تیدا.

ب- ههروهها ئهم دهقهش له وباروه هاتوه: { (عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ
اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: إِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ لَا نَتَّصِدَّقَ إِلَّا
عَلَى أَهْلِ الْإِسْلَامِ، حَتَّى تَنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ، فَأَمَرَ بِالصَّدَقَةِ بَعْدَهَا
عَلَى كُلِّ مَنْ سَأَلَكَ مِنْ كُلِّ دِينٍ) (رَوَاهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ وَابْنُ
مَرْدَوَيْهِ وَالضَّيَاءُ فِي الْمُخْتَارَةِ)، نه وهش ریوایه تیکی دیکه یه
عهبدوللای کوری عهبباس خوا لییان رازی بئ دهلی: پیغه مبه ری
خوا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بوخووی فه رمانی پی ده کردین که خیرو چاکه نه کهین و
مال نه به خشین مه گهر به وانهی که نه هلی نیسلامن، ههتا ئهم
نایه ته هاته خوار، دواي هاتنه خوارو ئهم نایه ته، ئنجا پیغه مبه ر
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه رمانی کرد، که هه ر که سیك داوای لی کردین هاوکاری
ماددی بکهین، خاوهنی هه ر دینیك بیئت.

(٣) هوای هاتنه خواره ووی ئهو رسته قورئانییهی، که دهفه رموی: ﴿إِنْ
تَبَدَّلُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهِيَ
خَيْرٌ لَكُمْ﴾، نه گهر خیرو چاکه کانتان ناشکرا بکهن، نه وه
باشترین شته که به ناشکرا بیبه خشن، به لام نه گهر بیشی شارنه وه و
بیدهن به هه زاران، نه وه بو ئیوه چاکتره، له وباروه ئهم به سه رهاته

هه‌یه: ﴿(قَالَ الْكَلْبِيُّ: لَمَا نَزَلَ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ ...﴾ قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! صَدَقَةُ السِّرِّ أَفْضَلُ أَمْ صَدَقَةُ الْعَلَانِيَةِ؟ فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى هَذِهِ الْآيَةَ﴾ (أسباب النزول للنيسابوري، ص (٦٢)﴾، واته: كه‌لبیی (كه‌یه‌كێكه له زانایان ره‌حمه‌تی خوای لی‌بی) ده‌لی: کاتی قسه‌ی خوای به‌رز هاته‌ خوار ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ ...﴾، هه‌ر مائی‌ك ببه‌خشن و هه‌ر نه‌زری‌ك بکه‌ن خوا ده‌یزانی، هاوه‌لانی به‌ری‌ز گو‌تیان: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ! مال به‌خشی‌نی په‌نه‌ان باشته‌ره، یان مال به‌خشی‌نی ئاشکرا؟ خوای به‌رز ئه‌م ئایه‌ته‌ی ناره‌ده خواری، که‌ دوایی له مه‌سه‌له گرنه‌که‌کان و حیکمه‌ته‌کاندا، ده‌یخه‌ینه‌روو که هه‌ر کام له: به په‌نه‌انی به‌خشین و به ئاشکرا به‌خشین، شوینی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه و جاری وایه و اچاکه په‌نه‌ان بی‌و، جاری واش هه‌یه و اباشه که به ئاشکرا بی‌.

ماناي گشتى نايەتەكان

خو! ﷺ لەسەر ئاراستەکردن و نامۆزگارىيکردنى مسوئلمانان لە بوارى مالبەخشىن و چاگەكارىيدا بەردەوامە و پروو لە برپواداران دەكات و دمفەر موى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾، ئەى ئەوانەى برپواتان هېناو! لەو سامانە چاگ و سوودبەخش و پەسندەى كە و دەستتان هېناو، وە لەوەى كە لە زەوى بۇمان دەر هېناون، ببەخشىن ﴿مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ﴾، توئىزەروانى قورپان گوتوو يانە: واتە: ئەوەى لەرپى بازىرگانىيەو پەيدا بوو، وە: ﴿وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ﴾، يانى: ئەوەى لەرپى كشتوكالەو پەيدا دەبى وەك: باغ و دانەوئلەو... هتد، واتە: كامەى چاگە، چ ئەوەى لە رپى كرپن و فروشتن و بازىرگانىيەو، چ لە رپى كشتوكال و چاندن و ئەوانەو و دەستتان هېناو، كامەى باشە، لەو و ببەخشىن ﴿وَلَا تَتِمَّمُوا الْحَيْثَ﴾، وە بۇ پيسەكەى و بۇ خراپەكەى مەخەفتىن، كامەى خراپەو بە كەلك نايەت بۇ ئەو و بىخەفتىن! ﴿مِنهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِعَاجِزِينَ﴾، لىنى دەبەخشىن، بەلام قەت لەو جوۆرە وەرنەگىرن ﴿إِلَّا أَن تَغْمِضُوا فِيهِ﴾، مەگەر چاوى لى بنوو قىنن، واتە: مەگەر بەشەرمدا بكەون، كەسېك شتېكت دەداتى، دەزانى بەكەلك نايەت، بەلام لەبەر دلى وى، يان بە ھەر حال بە ھەر ھۆيەك بى، چاوى لى دەنوو قىنى و بە

چاوپۆشییەو وەریدەگری، ئەگەرنا ئەگەر ناچاریی نەبێ وەریناگری،
واتە: ئەوێ کە بەخۆتان بە ناچاری نەبێ وەریناگرن، مەشیدەن بە
خەلکی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عِنْدَ حَمِيدٍ﴾، وە بشزانن خوا بێ نیازەو
ستایش کراوە، خوا دەوڵەمەندە بۆتان قەرەبوو دەکاتەو، وە خوا ستایش
کراوە، دەجا ئێوەش شتی وا بکەن لەسەری ستایش بکەرن، ئینسان
لەسەر چ ستایش دەکری لەسەر مەل بەخشینی باش، شتیکی خراب
بەخش لەسەری زەم دەکری، بۆیە هەر نەیکەیی چاکترە.

ئەجا دەفەرموی: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾
، شەیتان گەفتی هەزاربێتان پێدەدا، یاخود هەرپەشەیی هەزاربێتان لێ
دەکات، دەلێ: ئەگەر بێبخش هەزار دەکەون ﴿وَيَأْمُرُكُم
بِالْفَحْشَاءِ﴾، وە فەرمانبێستان پێدەکات بە چرووکی و پزیدی، کە لە
خراپترین سیفەتەکانە ﴿وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾، بەلام
خوا گەفتی لێبوردنێک لە خۆیەو، وە بەخششێک لە خۆیەو هەتان پێ
دەدا، کە هەم لێتان ببووری و هەم پێستان بێبخش، هەم لە دنیاو
هەم لە دواپۆژدا ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾، وە خوا فراوانی زانایە، خوا
سیفەتەکانی هەموو فراوان، وە زاناشە، بەخششی زۆری هەیە، هەر
ئەندازەیک بیهوێ دەبەخش، وە زاناشە و دەزانی بە کێ دەبەخش، و
چەندی دەدات و چۆنی دەدات؟ ﴿يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ﴾،
حیکمەت بە هەرکەسێک دەدا کە بیهوێ، خوا حیکمەت بە هەرکەسێک
دەدا کە بۆخۆی بیهوێ و بە شایستەیی بزانی، حیکمەت چییە ؟ پەشت و

بەھای بەرزو جوان، ياخود لە نيشانەدان لە قسەو لە کردەوودا، قسەى بەجى و کردارى بەجى، بەلام وا پىدەجى مەبەست پىي رەوشت و ئەدمبو بەھای بەرزو جوان بى، وەك پىشترىش گوتوو مانە: كە يەكەك لە رەوشت و بەھا بەرزەكان، ئەومىيە كە ئىنسان مالى باش ببەخشى و شتەك ببەخشى كە بوخوشى ھەزى لى دەكاتو، پىي خوشە لەو جوړە پىي ببەخشى ﴿ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ۚ وَهُوَ يَفْقَهُ سَوَآءَ الْكُلِّ شَيْءٍ ۚ وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابَ دُونَ ذَلِكَ ۚ وَلَئِنْ لَمْ يَنْتَهِوا عَنْ ظُلْمِهِمْ كَبَّرُوا عَلَىٰ آيَاتِنَا ۚ وَسَوَاءٌ أَعِزَّنَا لَهُمْ أَمْ لَمْ نَعِزَّهُمْ لَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ ﴾، وە ھەركەسەك ھىكمەتى پى بدرى، خىرو چاكەيەكى زورى پىدراو، كە بەراستى مال بەخشىنىش پىويستى بە ھىكمەت ھەيە و پىويستى بە لىزانى و بە كارامەيى ھەيە ﴿ وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ ﴾، وە پەند وەرناگىر بىجگە لە خاوەن عەقلان، بىجگە لەوانەى كاكلىيان ھەيە، كە كاكلى ئىنسان برىتيە لە عەقلەكەى.

﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ۚ ﴾، وە ھەر نەفەقەيەك ببەخشن و ھەر نەزىك لەخۆتان بگىرن، خوا دەيزانى ﴿ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ۚ ﴾، وە ستەمكاران ھىچ پشتىوان و دۆست و يارمەتى دەرئىكيان نى، واتە ئىووش ستەم لەخۆتان مەكەن، بەجوړەك مال ببەخشن كە بەكەلك نەيەت، ياخود نەزىك بكەن كە لەجىي خۆيدا نەبى، شتەك لەخۆتان بگىرن بو مەبەستىكى خراپ، ئەگەر وا بكەن، ئەو زولم لەخۆتان دەكەن، وە خوا بە ھەموو شتەك ناگادارەو ئىووشتى وامەكەن كە سەرەنجام ستەمكار بىنەدەرى، لە تەرازووى خوادا.

ئىنجا دوای روونکردنەووەى جوۆرى شتى بەخسراو، دىتە سەر باسى
 چۆنەيتى و شىوازی بەخشىن و دمەرموى: ﴿إِنْ بُدُوا الصَّدَقَاتِ
 فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، ئەگەر
 خىرو چاکەكانتان ئاشکرا بکەن، باشتىن شتە بۆ ئیو، بەلام لەکاتى
 خۆى و لە شوینى خۆیدا، وە ئەگەر پەنھانى بکەن و بیدەن بە ھەژاران،
 ئەوھش چاکترە بۆ ئیو، ئایا ئەمە چى لىوئەدەگیرى؟! جارى وا ھەيە
 مال بەخشىن وا باشە بە ئاشکرا بى، چ کاتىک؟ کاتىک کە تۆ لە خۆت
 ئەمىنى لىت نابىتە پىا، وە لە بابای خىر پىکراو ئەمىنى دلى پى
 ناشکى، کەسىک دى لە شوینىک سوال دەکات، یان داوا دەکات لە
 مەجلىسىکداو شەرم ناکات، ئەگەر چاکەت لەگەل کرد بەخۆدا
 بشکىتەو، وە کاتەکەشى وایە کە ئەگەر تۆ ھاوکارىی بکەى، پەنگە
 خەلکى دىش چاو لە تۆ بکات، لەو حالەتەدا ئاشکراکردنى باشتەر، بەلام
 لە حالەتیکدا کە کەسەکە ئەگەر بىت و لەپىش چاوى خەلکى ھاوکارىی
 بکەى، دلى پى بشکى، یاخود بۆخۆت لەخۆت دلىیا نەبى و پەنگە لىت
 ببىتە پىا، یاخود وا نەبى کەس تەماشای تۆ بکات، ئەو ھىچ حىکمەتى
 تىدانىيە ئاشکرای بکەى و، واباشە بە پەنھانىی بى، کەواتە: خىرو
 چاکە وانىە بللى ھەمىشە بە پەنھانىی باشە، یان ھەمىشە بە ئاشکرا
 باشە، جارى وا ھەيە بە پەنھانىی باشە، کە بەزۆرى وایەو، جارى واش
 ھەيە بە ئاشکرا باشە، ئەگەر خەلکى دیکە تەماشای تۆ بکات و ببىە
 سەرمەشق بۆیان ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾، وە خوا لە
 خراپەكانتان لىتان دەسپرىتەو، واتە: لە ئەنجامى مال بەخشىندا

﴿ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴾، وه خوا بهوهى كه دهيكەن شارەزايە، باش

شارەزايە دەزانى چۆن دهيكەن؟ بۆچى دهيكەن ؟ به چ شىوهيهك ؟

ئىنجا لەبەرئەوهى ئەوانە كه خىرو چاكەيان لەگەڵدا دەكرى و مالىيان

پى دەبەخسرى هەيه مسوڵمانە، هەيه مسوڵمان نيه، هەيه پارىزگارە،

هەيه گوناھبارە، هەر لەنيو مسوڵمانانىشدا، بۆيه خوا دەفەرەموى:

﴿ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ ﴾، رېنمايىکردنى ئەوان و خستنه سەر رېنى

هيدايهتى ئەوان، لەسەر تۆ نيه ﴿ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ ﴾،

بەلام خوا هەر كەسىكى بوى هيدايهتى دەدات، كەچى تۆ زۆرىشت

پىخۆشه كەسىك هيدايهت وەر بگري و ناشتوانى، كەواتە: مال

بەخشىنەكەتان پەك مەخەن لەبەر ئەوهى ئەو كەسە هيدايهت نەدراوه،

يان لەبەر ئەوهى كە بە ئىنسانىكى باشى نازانى لەرووى دىندارىيەوهو

تېبىنىت لەسەرى هەيه ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسِكُمْ ﴾، وه

هەر مالىك ببەخشن، ئەوه سوودەكەى بۆخۆتانە ﴿ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا

أَبْتَفَاءً وَجْهَ اللَّهِ ﴾، وه نابەخشن مەگەر بەمەبەستى وەدەستەينانى

رەزامەندى خوا، واتە: ئەگەر مسوڵمانى باش بن، هەر ئاوا دەبەخشن و

تەنيا هاندەرتان وەدەستەينانى رەزامەندى خوا دەبى ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا

مِنْ خَيْرٍ يُوفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴾، وه هەر مالىك ببەخشن

بەتەواوى پاداشتتان دەدریتەوه، وه هيج ستەمتان لىناكرى، يانى:

دەربەست مەبن كە بلين: تۆ بلين ئەو بابايە پى بشى ؟ تۆ بلينى

موسەحەق بى، موسەحەق نەبى ؟ ئىنسان دەبى چاو وردبكاتەوه لە

شۈيىنى شياۋى خۇيدا مالھەكەى دابىنى، بەلام جارى وا ھەيە دەكەويە
 ھالەتتەكەو، كەسەك داۋاى شەتەكت لى دەكەت كە بە لىقەوماو دىتە
 بەرچاۋ، پىۋىست ناكەت زۆر تەحقىق كەى: تۆ بلىى وابىى وانەبى ؟
 ھەلبەتە ئىنسان واباشە مالى خۇى بە لىزانانە ببەخشى بەو كەسانەى
 كە شايسەن و پىيان دەشى، بەلام جارى واش ھەيە واباشە زۆر ئەو
 وردەكارىيە نەكەىو، پاداشتىش لەسەر خوايەو خۋاى پەرۋەردگار سەم
 لە كەس ناكەت.

ئىنجا بۆمان ۋەندەكەتەو كە بە كى ببەخشىن و زىاتر تىشى دەخاتە
 سەر: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، مال و سامانى
 خۇتان ببەخشىن بەو ھەزارانەى كە لەرپى خۇدا رپيان لىگىراۋە، واتە:
 بەھۋى جەنگ و جىھاد كەرنەو، بەھۋى كارى ئىسلامىيەو، بوۋارو
 دەرفەتى كارو كەسابەتەن نى، ھەك خەلكى دى، ھەلبەتە مەبەست لە:
 ﴿فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، تەنبا جەنگ و جىھاد نى، بەلكو ھەر كەسەكە
 كە بە خزمەتى ئىسلام و مەسۇلمانانەو خەرىكە، بۆ وىنە: مامۇستايەكە
 لە شارىك، لە گەرەكەك، لە دىيەك مامۇستايەتى دەكەت، يان قوتابىيەكى
 زانستى شەرىعيە، يان قوتابىيەكى دىكەيەو ئومىدى خىرى لى دەكرى،
 يان بانگخوازىكە، يان ھەر كەسەكە كە لە ئەنجامى ئەو دەدا كە بە
 كەسەكەو سەرقالە بە قازانجى خەلك تەواۋ دەبى، مەجالى كارو
 كەسابەتى نى، ئا بەو جۆرە كەسانە ببەخشىن، جا خوا سىفەتەكانىان
 باس دەكەت و دەفەرمۇئ:

١- ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ﴾، ناتوانن بەزەویدا
 بېرۆن، واتە: تواناى جوۋلان و كارو كەسابەتەن نى.

٢- ﴿يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ﴾، ئەو ھى پىيان
 ئاشنا نەبى، ھىندە خو پاك راگىرن، ھىندە نەفس بەرزىن، بە
 دەولەمەندىيان لى ھالى دەبى! ئەوانە بدۆزىنەو، ئەو ھى كە سوائى
 دەكاو ديارو ئاشكرايە، ئەو پەكى ناكەو، بەلام ھەيە پىي عەيبە
 داوا بىكاتو نەفس بەرزە، عىززەتى نەفسى ھەيە و عىففەتى ھەيە،
 تۆ دەبى چا و بۆ ئەوانە بگىرى.

٣- ﴿تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَتِهِمْ﴾، ئەگەر مەبەستت بى بە سىما و
 نىشانەكانىيان دەتوانى پەيدايان بىكەى و بىيانناسى.

٤- ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا﴾، داوا لە خەلك ناكەن بە
 سووربوون و بە مكوورپى، ھەلبەتە مەبەستى ئەو ھەيە كە ھەر داوا
 ناكەن، بەلام بۆيە لىردەدا دەفەرموى: ﴿لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
 إِلْحَافًا﴾، وە نەبى بەبى سووربوون (لحاف) داوا بىكەن، بەلام
 مەبەست ئەو ھەيە كە وەك ھەندى كەس نىن، كە زۆر داوا بىكەن و
 يەخەى خەلك بگىرن، بەلكو لە مالى خۆيان دانىشتوون، ئەگەر لە
 برسان بمرن، عىززەتى نەفسىيان رىيان لى دەگرى كە سوال بىكەن و
 داوا بىكەن ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾، وە ھەر
 مالىك بىبەخشن، بىگومان خوا پىي زانايە.

لە كۆتايىدا دەفەرموى: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِتِلِ
 وَالتَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً﴾، ئەوانەى مال و سامانەكانى خۆيان

دەبەخشىن، بە شەو بە پۆژ، بە پەنھانىي و بە ئاشكرا ﴿ فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴾، ئا ئەوانە پاداشتىيان لای پەرورەدگارى خۆيانىيان ھەيە، وە نە ترسىيان ھەيە بۆ داھاتوو، وە نە خەمبارىش دەبن بۆ رابردوو، لێرەدا خوا ﷻ چوار ھالەتى بۆ مال بەخشىن ديارىي کردوون: بە شەو، بە پۆژ، بە پەنھانىي، بە ئاشكرا، چونکە جارى وایە پێويست دەکات بە شەو ببەخشی و جارى و پێويست دەکات بە پۆژ، وە جارى وایە پێويست دەکات بە ئاشکرا و جارى وایە پێويست دەکات بە پەنھانىي، بەپێى ھالەتى کەسەکان کە يارمەتییان دەدەى و، بەپێى ھالەتى ئەو کەسانەى کە پێويستییان ھەيە، وەك باسماڻ کرد ھیکمەت ئەوھيە کە ھەرکەسە، وە ھەر ھالەتە بەپێى خۆى مامەلەى لەگەڵدا بکړئ، وەك گوتراوہ (لِكُلِّ مَقَامٍ مَقَالٌ)، واتە: بۆ ھەر ھالەتە قسەيەك ھەيە.

چەند مەسەلەيەكى گىرنگ

مەسەلەي پەكەم: خوا ﷻ كه دەرەرموى: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا

مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، واتە: ئەي
 برۆادارىنە! بىبەخشن لەو مال و سامانە چاكەي كه وەدەستتان هێناوە،
 وە لەوەي كه لە زەوى بۆمان دەرھێناون، تۆيژەرەوانى قورئان
 لەوبارەوہ كه ئايا مەبەست پيى مال خەرچكردنى فەرزە، يان هى
 سوننەت؟ قەسەو باسى زۆريان كردوہ، بەلام واپيڤدەچيٓت راي راستر
 ئەوہبىٓ كه مەبەست پيى ھەردووگيانە، واتە: خوا ﷻ ليڤەدا فەرمان
 دەكات بە مسوڵمانان، كه لەو مال و سامانەي لەبەردەستيان دايە، چ
 ئەوہي لەرپيٓ كەسابەت و بازرگانىيەوہ وەدەستيان هێناوە، وە چ
 ئەوہي لە ئەنجامى كاركردن لە زەويدا، جا چ بە شيوہي كشتوكاڤ، وە
 چ بە شيوہ دەرھيٓنانى كانزايەكان، ياخود دۆزينەوہي خەزنەي
 ژيڤرەوہي، لە ھەموو ئەو شتانە لە پيٓناوي خوادا بىبەخشن، ئيڤى
 ئەوہ ھەم فەرزيش دەگريٓتەوہو ھەم سوننەتيش، فەرز وەك زەكات،
 وە جارى وا ھەيە غەيرى زەكاتيش فەرزە، وە سوننەتيش ئەوہيە كه
 ئينسان خۆبەخشانە دەيبەخشن، بەبىٓ ئەوہي كه شەريعت لەسەرى
 پيٓويست كردبىٓ.

مەسەلەي دووہم: كه دەرەرموى: ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا

أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾، لەو مال و سامانە چاك و باشانەي كه
 وەدەستتان هێناون، وە لەوەي كه لە زەوى بۆمان دەرھيٓناون،

(طَبَّات) كۆى (طَبَّيَّة) يە (طَبَّيَّة) ش لە: (طَابَ يَطِيبُ طَيِّباً فَهُوَ طَيِّبٌ) لەو وە هاتو، واتە: ھەر مالىك كە چاك و نايابە ئەو وەى كە ئىنسان بە قىمەت و بەباشى دەزانى، كە وەك گوتمان: لىرەدا مەبەست ئەو وەى ئىنسان كە شتىك دىمەخشى، دەبى شتى باشى و بۆخۆى پىى چاك بى، ئەگەر خۆى پىى بدرى، پىى خۆشەى، لەو جوۆرى پىىدرى لەو وە بىەخشى، ھەندىك لە تويزەرەوانى قورئان گوتووينا: لىرەدا مەبەست لە (طَبَّات) مالى ھەلە، بەلام من وای بۆ دەچم كە ناگونجى وشەى (طَبَّات) نە لىرەو نە لە ھىچ شوئىكى دىكەى قورئاندا مەبەست پىى ھەلە بى، بۆچى؟ چونكە خوا ﷻ لە سوورەتى (الأعراف) دا، وە لەجى دىكەشدا باسى ئەو وەى كەردو كە (طَبَّات) ى ھەلە كەردو، بۆوئە: ... وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ ... ﴿١٥٧﴾ الأعراف، جا ئەگەر بەماناى ھەلەل بىت دەبى بلى (يُحِلُّ لَهُمُ الْحَالِل) رزقى ھەلەلەيان بۆ ھەلەل دەكات! كە ديارە رزقى ھەلەل ھەر بۆ خۆى ھەلەلەو پىوئىستى بە ھەلەل كەردن ناكات، كەواتە: مەبەست لە (طَبَّات) وەك گوتمان ھەر شتىكە كە ئىنسان پىى باشى و لەزەمتى لىبكات، لە خواردن و خواردنەو و بەرگ و پۆشاك و دەنگ و ئاواز و دىمەن و رەنگ و ... ھتە، واتە: وشەى (طَبَّات) ھەر شتىكى سوودبەخش و باش و پەسندە، بەپى فىطەرەت و سەرۇشتى ساغى مەرووف.

مەسەلەى سىيەم: كە دەفەرەموى: ﴿مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ﴾ لەو مال و سامانە باش و چاكەى كە وەدەستتان ھىناو، كە وەدەست

دەھىنرى لە پىنى بازىرگانىيەو، لە پىنى كرىن و فروشتەنەو، بە ھۆى مىراتەو، لە پىنى بەگىردان (ئىجار)ەو، ھەروەھا مال و سامانى مندالىش بۇ باب و دايكى ئەويش ھەر دەجىتە ژىر ھوكمى ئەوھى كە ئىنسان و دەستى دىنى، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەرموويەتى: { (إِنَّ أَوْلَادَكُمْ مِنْ طَيِّبِ أَكْسَابِكُمْ فَكُلُوا مِنْ أَمْوَالِ أَوْلَادِكُمْ هَنِيئًا) (رَوَاهُ أَبُو دَاوُدَ بِرَقْم: (٣٥٢٨)، وَالنَّسَائِيُّ بِرَقْم: (٤٤٦٢)، وَالتِّرْمِذِيُّ بِرَقْم: (١٣٥٨)، وَابْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (٢٢٩٠)، وَابْنُ حِبَّانَ بِرَقْم: (٤٢٥٩)، عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (السَّلْسَلَةِ الصَّحِيحَةِ) بِرَقْم: (٢٤١٤) }، واتە: منداڵەكانتان لە و دەست ھىنراوى پاك و چاكى ئىو، بۆيە لە مال و سامانى منداڵەكانتان بە مورپاھى بخۆن و { ديارە ئەو لە ھالىكدا كە باب و دايك ئاتاج بن و پىويستيان بە مال سامانى مندا و رۆلەيان ھەبى، بۆيان ھەيە لى بەكاربىن } .

مەسەلەى چوارەم: كە دەفەر موى: ﴿ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ ﴾، وە لەوھى كە لە زەوى بۆمان دەرھىناون، وەك گوتىم چ لە پىنى كشتوكالەو بى، چ لە پىنگاى كانزاو مەعدەنەكانەو بى، يان دۆزىنەوھى خەزىنەى ژىر زەوى بى، يان ھەر شىوھ لى بەھرەمەندبوونىكى دىكەى زەوى بىت، كە ببىتە مايەى ھاتنە دەستى مولك و سامان و ئىمكانىيەتى ماددىي.

مەسەلەى پىنجەم: كە دەفەر موى: ﴿ وَلَا تَيْمَمُوا الْحَيْثَ ﴾، وَلَا تَيْمَمُوا، واتە (و لا تَقْصِدُوا) واتە: مەخەفتىن لە شتى خراپ كە

خوارموه که شدا باسمان کرد، به لام که دمفرموی: ﴿وَلَا تَيَمَّمُوا﴾

الْخَيْثُ، واتە: بۆ ھى خراب مەگەرپن، تويژەرەوانى قورپان

مہسلہ ی شہ شہم: کہ دفعہ رموی: ﴿مَنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِكَادِحِينَ إِلَّا

أَنْ تُعْمِضُوا فِيهِ ، وَاتَّه لَه شَتِيك مَهَبَه خَشَن، كه خَوْتَان نَامَادَه نِين

تویژره‌هوانی قورئان ده‌لّین: لی‌ر‌م‌دا ده‌بی بابای به‌خ‌ش‌ه‌ر بی‌ک‌ا‌ت‌ه

پېۋەرو تەرازوو، ھەرچى بۇخۇي پيى خۇش نىە لەو جۆرە پيى

بدری، با لهو جوړه به خه لکیش نه دات، چونکه پیغه مبه ر ﷺ

فەرموویەتى: ﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ يُحِبَّ لِأَخِيهِ مَا يُحِبُّ لِنَفْسِهِ﴾ (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (١٣) عَنْ حَسَنِ الْمَعْلَمِ رضي الله عنه)، واتە: يەكێك لە ئێو بە برۆادار دانانرێ، تاكو چى بۆخۆى پێ خۆشە بۆ براى مسوولمانىشى پێى خۆش نەبێ، ھەر و ھا بە پێچەوانە و ەش چى بۆخۆى پێ ناخۆشە دەبێ بۆ ئەویش پێى ناخۆشبێ، پێت ناخۆشە شتىكى خراپت بدەنێ، بە ھەمان شێو شتى خراپىش مەدە بە خەلك.

ئنجە ديارە دوینراوەكان (مخاطبین)ى ئەو کاتەى کۆرەكەى پێغەمبەر پیاو بوونە، بۆیە فەرموویەتى: (لأخيه)، ئەگەر نا پیاو ئافرەت ھەردووکیان مەبەستن.

مەسەلەى ھەوتەم: كە دەر موئ: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾، واتە: شەیتان بە ئێنى ھەزار بیتان پێ دەدا، وە فەرمانتان پێ دەكات بە چرووکی و پزیدی، بەلام خوا بە ئێنى لیبوردنتان پێ دەداو، وە بە ئێنى بەخشش و چاکەى خۆیتان پێ دەدا، لیژدا یەكێك بۆى ھەیه بلی: کوا شەیتان نەمانبێنێو کەس لە ھەزارى بترسێنى، وە نەمانبێنێو بە کەسى بلی: چرووک پزێدو دەست نووقاوبە؟! وەلامەكەى ئەو ھەیه کە شەیتان لەرپێ خوتخوتەو وەسوەسەو ئەو ھەرەشەیه لە خەلك دەكاتو، ئەو بە ئێنە خراپەیان پێدەدات، وە ئەو فەرمانە خراپەیان پێدەكات، کەواتە: بەلى کەس شەیتانى نەبێنێو بە شێو ھەیهكى بەرجەستە، بەلام مەبەست ئەو ھەیه ئەو خوتخوتەو

خەيالە خراپەى دەكەوێتە دلى كەسانى دەولەمەندو ساماندارەو، كە نەبەخشن و ئەگەر بىبەخشن هەزار دەبن، بۆيە پێويستە پزىدى و چرووكى بكەن، نا ئەو لە شەيتانەو، هەروەك پێچەوانەكەيشى كە كەسێك نىەتى باشى دىتە دل، كە بىبەخشى و چاكە بكات، ديارە ئەو دىش لە فرىشتەكانەو لە خواى پەرەردگارەو، چونكە خوا دەفەرەموى: ﴿وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾، وە خوا بەلىنى لىبوردنتان پىدەدا، وە بەلىنى بەخشش و چاكەى خۆيتان پىدەدات، كەواتە: ئەو دى كە بەرچا و تىرمو دل دەولەمەندەو دەستكراو، ئەو وە واپىدەچى ئەو حالەتە فىكرى و رووحيە بەتايبەتى ئەگەر لە نەهلى ئىمان بى، لە فرىشتەكانەو بى، بەلكو دەگونجى ئەگەر بىپرواش بى هەروابى، چونكە فرىشتەكان لە دنيا دا سەرچاوى هەموو خىرو چاكەيەكن، و، هەر سىفەتىكى چاكى دەگەرپىتەو بو هاندانى فرىشتەكان، وە شەيتانەكان سەرچاوى خراپەن و هەر سىفەتىكى خراپ بى، دەگەرپىتەو بو هاندانى شەيتانەكان، پىغەمبەرىش ﷺ لە فەرەمودى كە ئەو مان بو روون دەكاتەو كە فەرەموويەتى: ﴿إِنَّ لِلشَّيْطَانِ لَمَّةً بِأَبْنِ آدَمَ وَلِلْمَلِكِ لَمَّةً، فَأَمَّا لَمَّةُ الشَّيْطَانِ فَأَبْعَادُ بِالشَّرِّ وَتَكْذِيبُ بِالْحَقِّ، وَأَمَّا لَمَّةُ الْمَلِكِ فَأَبْعَادُ بِالْخَيْرِ وَتَصْدِيقُ بِالْحَقِّ، فَمَنْ وَجَدَ ذَلِكَ فَلْيَعْلَمْ أَنَّهُ مِنَ اللَّهِ فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ وَمَنْ وَجَدَ الْآخَرَ فَلْيَتَعَوَّذْ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللّٰهُ يَعِدُكُمْ مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا﴾ (رواه الترمذى برقم: ٢٩٨٨)،

ضَعْفُ الْأَلْبَانِي فِي (ضعيف الجامع) برقم: (١٩٦٣)، وفي (المشكاة) برقم: (٧٤)، ثُمَّ صَحَّحَهُ فِي هِدَايَةِ الرِّوَاةِ (٧٠)، (النصيحة: ٣٤)، صحيح موارد الظمآن (٣٨)، {، واته: ئينسان هاندەریکی شهیتانی ههیه له دهروونییدا، وه هاندەریکی فریشتەییسی ههیه { ههم شهیتان هانی دەداو ههم فریشتەش هانی دەدا { هاندانی شهیتان بریتیه له وهی که هه رهشە لیدەکا به خراپه که برپا به ههق نه هیئو به درۆی بزانی { بو وینه: مه به خشه نه گه رنا هه زار دەبی، جیهاد مه که نه گه رنا تووشی به لا دەبی، کۆچ مه که نه گه رنا مالتویران دەبی، چاکه مه که دواپی په شیمان دەبی وه ... هتد {، به لام هاندانی فریشتە بریتیه له وهی که به ئینی پی دەدا به چاکه، وه هانیسی دەدا که برپا به ههق بیئ، جا هه رکه سیك نه وهی بیئ له دلیداو ههستی پیکرد، نه وه بابزانی له خوا وهیه وه له پی فریشتە کانه وهیه، (خوای په رومردگار نیلهامی چاکه ی خوی ده نیری له پی فریشتە کانه وه { وه با ستایشی خوا ی له سه ر بکات، وه هه رکه سیك ههستی به هاندەری دووهم کرد { که بریتیه له وهی شهیتان هانی بدات بو چرووکی و بو برپا نه هیئان به ههق { نه وه با په نا به خوا بگری له شهیتان، { واته: بلی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) دواپی پیغه مبه ر ﷺ نه و نایه ته ی خوینده وه: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ...﴾ { شهیتان هه رهشە ی هه زاریتان لیدەکات }.

مەسەلەى ھەشتەم: كە خوا دەفەر موى: ﴿ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾، وەك

پىشتىرىش باسماڭ كىردو، خوا ﷻ دواى ھەر كام لەو ئەمرو نەھىيانەى كە ئاراستەى مسوئلمانانىان دەكات، ئايەتەكە بە ھەندىك لە سىفەتەكانى خۆى تەواو دەكات، كە بگونجى لەگەل نىوەرۆكى ئەو فەرمانە ياخود ئەو نەھىيەدا، لىرەدا كە دەفەر موى:

﴿ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴾، وە خوا فراوانى زانايە، واتە: سىفەتەكانى خوا فراوان بەبى سنوور، پەحمەت و بەخشىنى خوا فراوانە و دەتوانى بەبى سنوور ببەخشى، وە زاناشە دەزانى بە كى ببەخشى.

مەسەلەى نۆيەم: كە دەفەر موى: ﴿ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا ﴾، حىكمەت بە

ھەر كەسىك دەدات كە بىھوى، وە ھەر كەسىك حىكمەتى پى بدرى خىرو چاكىيەكى زۆرى پى دراو، لىرەدا باسكردنى حىكمەت لەمىانەى باسى بەخشىندا، ئەو دەگەيەننى كە باباى بەخشەرو خىرومەند كە مالى خۆى خەرج دەكات لە پىناوى خوادا، دەبى لىزان و كارزان بىو، زۆر بە سەلىقە بىو، بزانى چۆن مالەكەى دەبەخشىو ؟ بە كى دەبەخشىو ؟ بە چ شىو دەيەك خەرجى دەكات ؟ چونكە مەسەلە ھەر خەرجكردن نىە، بەلكو بە كى دەدەى ؟ چەند دەبەخشى ؟ لە چ وەختىكداو بە چ شىو دەيەك ؟ ھەموو ئەمانەش بەراستى زۆر گىرنگى، پىشتىرىش باسى وشەى حىكمەتمان كىردو گوتمان: ئەوانەى كە گوتووينا: مەبەست لە حىكمەت سوننەتى پىغەمبەرە ﷺ،

نه‌یانپێکاوه و حکمه‌ت واته: دانایی و وه‌ستایی، یان خو ٲازاندنه‌وه به به‌ها به‌رزده‌کان، یاخود نه‌وه که ئینسان قسه و کرده‌وه‌ی به‌جی بی (الإصابة في القول والعمل)، وه نه‌وه فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه که وشه‌ی (حکمه) واته: لی‌زانایی و وه‌ستایی: { (لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ: رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا، فَسَلَّطَهُ عَلَى هَلَكَةٍ فِي الْحَقِّ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ الْحِكْمَةَ، فَهُوَ يَقْضِي بِهَا وَيُعَلِّمُهَا) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ برقم: (٧٣)، وَمُسْلِمٌ برقم: (١٨٩٣)، وَابْنُ مَاجَهَ برقم: (٤٢٠٨)، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واته: حه‌سوودی ته‌نها له دوو حاله‌تاندا، یان بو دوو خه‌سه‌له‌تان دروسته { که لی‌رده‌ا مه‌به‌ست له حه‌سوودی نه‌وه نیه، که تو خۆزگه بخوازی نه‌وه چاکه و نیعمه‌ته له‌وه که‌سه لابی‌تی، به‌لگو لی‌رده‌ا یانی: نه‌وه که تۆش حه‌ز بکه‌ی وه‌ک نه‌وت هه‌بی‌ت، که به عه‌ره‌بی (غیبه‌ة) ی پی ده‌لین، به‌لام حه‌سه‌د نه‌وه‌یه که تو حه‌ز بکه‌ی نه‌وه نیعمه‌ته له‌وه که‌سه لابی‌تی و بو تو بی، یاخود هه‌ر له‌وه لابی‌تی، نه‌گه‌ر بو تۆش نه‌یه‌ت، که‌واته: مه‌به‌ست له‌وه فهرمووده‌یه به‌کورتی، یانی: خۆزگه به‌نیعمه‌تی خه‌ک خواستن له دوو شتاندا زۆر جیی خۆیه‌تی: }
یه‌گی‌کیان: پی‌اوێک که خوا مال و سامانیکی زۆری داوه‌تی، وه یارمه‌تی‌شی داوه که له هه‌قدا خه‌رجی بکات.

دووه‌م: پی‌اوێک که خوا ﷺ حکمه‌تی پێداوه به‌وه حکمه‌ته‌ش ٲه‌فتار ده‌کات و وه فی‌ری خه‌لک‌یشی ده‌کات، که‌واته حکمه‌ت لی‌رده‌ا ناگونجی مه‌به‌ست پی‌ی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بی، به‌لگو

حیکمهت واته زانیاری به سوودو کردهوی به سوود، یاخود ئه دهه و
 ره وشت و هه ئسوکه وتی به رزو جوان، که ئه وه ده گونجی به غهیری
 پیغه مبه رانیش (عليهم الصلاة والسلام) بدری، وهك خوا
 فه رموو یه تی: ﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ...﴾ ١٢ ﴿لُقْمَانَ، واته:
 بیگومان حیکمه تمان به لوقمان دابوو، لوقمانیش لای زۆربه ی هه ره
 زۆری زانیان پیاویکی هه کیم و لیزان بووه، به لام پیغه مبه ر
 نه بووه و ده چی بو نه هاته وه، جا زانیان به چهند شیوهیهك پیناسه ی
 (حِکْمَة) تیان کرده وه، وهك پینشتریش باسمان کرد، یه کیکیان ده ئی:
 (الْحِكْمَةُ: الإِصَابَةُ فِي الْقَوْلِ وَالْعَمَلِ) واته: حیکمهت ئه وهیه
 ئینسان قسه ی به چی و کرداری به جیبی، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه:
 (الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْحَقِّ وَالْعَمَلُ بِهِ) حیکمهت بریتیه له وهی هه ق
 بناسی وه کاری پی بکه ی، هه ندیکی دیکه گوتوو یانه: (الْحِكْمَةُ:
 مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْخَيْرَاتِ) حیکمهت ئه وهیه که
 بوونه وه ره کان بناسی، وه کرده وه چاکه کان ئه نجام بده ی، هه ندیکی
 دیکه گوتوو یانه: (الْحِكْمَةُ: إِدْرَاكُ أَسْرَارِ الشَّرِيعَةِ) حیکمهت
 بریتیه له په یبردن به نه ینیه کانی شه ریعهت.

به لام وهك له رابردووشدا گوتمان من پیم وایه ئه گهر بلّیین:
 حیکمهت بریتیه له خو پازاندنه وه به خه سه لهت و ئاکاره به رزو
 په سنده کان، وه دووری له خو ووخده نزم و په سته کان، ئه وه
 پیناسه یه کی گشتگیرتره، چونکه هه م قسه ی چاک و هه م
 کرده وهی چاک و هه م ره وشتی به رزو جوان و هه م هه ئسوکه وتی

بەجى، ھەمووى دەگرىتەو، پىشتەر بەلگەى ھەلبىزاردنى ئەم
پىناسەيەمان باسکردو لىرە دووبارەى ناکەينەو.

مەسەلەى دەيمە: **كە دمفەرموى:** ﴿ وَمَا يَذْكُرُ إِلَّا أَكْثَرُ الْأَلْبَابِ ﴾

﴿ وَمَا يَذْكُرُ ﴾ ئەسلەكەى (وَمَا يَتَذَكَّرُ) واتە: بىرناكاتەو،
ياخود پەند وەرناگرئ جگە لە خاوەن عەقلان، (أَلْبَاب) كۆى (لُبّ)،
(لُبّ) واتە: كاكڵ، بەلام بۆجى خوا ﷻ عەقلئ بە (لُبّ) ناوبردو ؟
چونكە وەك پىشتىرش گوتمان، وەك چۆن ھەر شتێك ئامانج لىئى
كاكڵەكەيەتى، حەقىقەت و كاكلى ئىنسانىش عەقلەكەيەتىو،
ئىنسان عەقلەكەى لى دەربىنە، دەمىنىتەو قاروغ و توپكلىكى بۆش،
وہ ئەم تەعبىرە نەودش دەگەيەنى كە بەراستى خواى پەرورەدگار
زۆر حىساب بۆ عەقل و بىرو ھۆش و تىگەيشتنى ئىنسان دەكات،
چونكە لىرە دمفەرموى: تەنیا خاوەن عەقلان پەند وەردەگرن، وە
لە چەندان شوئىنى دىكەى قورئاندا خوا ﷻ دمفەرموى: ئايەتەكانم
ناردو بۆ خاوەن عەقلان، خاوەن عەقلەكان لە نىشانەكانى خوا، لە
ئاسمان و زەوى تىدەگەن و، نەئىنيەكانى خواى بى ھاوتە دەرك
پىدەكەن، كەواتە: ئىسلام گىرنگىيەكى زۆر بە عەقل دەدات،
ھەلبەتە عەقلێكى سەلىم و بەجى، عەقلێك كە دووربى لەوہى كە
بەكویتە ژىر كارىگەرىي ئارمزوووەكان و شوبەھەكانەو.

مەسەلەى يازدەيمە: **خوا ﷻ دمفەرموى:** ﴿ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ

نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ ﴾، ھەر مالێك خەرج بكەن،

ياخود ھەر نەزرىك بىكەن، خوا دەيزانى و شەي: (نَفَقَة)، ئەو دەيارە ھەمووى دەگرىتەو، چ مالى نەختىنە، چ بەرگو پۆشاك، چ ئازەل، چ دانەوئە، ... ھتە، (نَذْر) یش شتىكە كە ئىنسان لەسەر خۆى پىويستى دەكات، بەلام خوا لەسەرى پىويست نەكردو، زانايان ئاوا پىناسەى (نَذْر) يان كردو: (النَّذْرُ: هُوَ مَا أُوجِبَهُ الْمَكْلَفُ عَلَى نَفْسِهِ مِنَ الْعِبَادَاتِ مِمَّا لَوْ لَمْ يُوجِبْهُ لَمْ يَلْزَمَهُ) واتە: نەزر برىتيە لەوہى كە بەندە لەسەر خۆى پىويستى دەكات لە خواپەرستىيەكان، كە ئەگەر خۆى لەسەر خۆى پىويستى نەكردبايە، لەسەرى فەرز نەبوو ئەنجامى بدا.

جا ئايا نەزر باشە ئىنسان بىكات، يان باش نىە؟ زانايان مشت و مريان لەو دەا ھەيە، بەلام وا پىناچى خراپ بى، جا ئەوانەى كە بە باشى دەزانن گوتووينا: نەزر شتىكى باشە، چونكە خوا ﷻ مەدحى ئەوانەى كردو، كە وەفا بە نەزر دەكەن، وەك لە سوورەتى (الإنسان) دا دەفەر موئ: ﴿يُؤْتُونَ بِالْذِّكْرِ...﴾ ٧، واتە: وەفا بە نەزر دەكەن، شتىكيان كە لە خۆيان گرت وەفاى پىدەكەن و جىبەجىبى دەكەن، وە لىرمشدا دەفەر موئ: ﴿وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ﴾، جا ئەگەر نەزرو شت لەخۆگرتن شتىكى خراپ بووايە، خواى پەروردگار ئاماژەيەكى پىدەدا، كە واباشە نەكرى، نەك ستايشى ئەنجامەرانى بىكات.

مه‌سه‌له‌ی دوازده‌یه‌م: که دمه‌رموئ: ﴿ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ

أَنْصَارٍ ۖ ۝ وَه سته‌مکاران هیچ پشتیوانیکیان نیه، ده‌گونجی مه‌به‌ست پیی که‌سانی ریا‌بازو منه‌تکاربی، که مال ده‌به‌خشن به ریا‌بازی، یاخود منه‌ت ده‌کن له‌سه‌ر نه‌و که‌سه‌ی که هاوکاریان کردوه، یان دوا‌ی نه‌وه‌ی مال‌ه‌که‌یان پی به‌خشیوه، ئازاری دده‌ن، باشمله باسی ده‌کن و پیی ده‌گاته‌وه‌و پیی ناخوشه، وه ده‌شگونجی مه‌به‌ست نه‌و که‌سانه‌بی که رژدو چرووکن، مال و سامانه‌کانیان له ده‌ست نایه‌ته‌ده‌رو، له‌پینا‌وی خوادا له شوینیکدا که شهرع دیاری کردوه، نایه‌به‌خشن، وه ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیی هه‌ردووکیان بی، چونکه هه‌ردووکیان سته‌مکارن، هم نه‌وه‌ی که مالی خوی ده‌به‌خشی به شیوه‌یه‌کی ناشه‌رعییانه‌و، هم نه‌وه‌ش که نایه‌به‌خشی و چرووکی و رژدی ده‌کات، نه‌ویش به‌ته‌ئکید سته‌مکاره، هه‌له‌به‌ته هیچ ریگر (مانع) یکیش نیه که هه‌ردووکیان پیکه‌وه مه‌به‌ست بن، لی‌ره‌شدا ده‌لیم: هه‌زاران ره‌حمه‌ت له پیشه‌وا‌ی تو‌یژه‌ره‌وانی قورئان (أبو جعفر الطبري) که هه‌میشه هه‌ولده‌دات چه‌مک و واتای نایه‌ته‌کان فراوان و گشتگیر بخانه‌پوو .

مه‌سه‌له‌ی سێزده‌یه‌م: ده‌رباره‌ی نه‌وه که نایا وا باشه ئینسان مال

که ده‌به‌خشی، به ئاشکرا بیبه‌خشی، یان به په‌نه‌نایی ؟ زانایان

له‌وباره‌وه زۆریان قسه کردوه، نایه‌ته‌که‌ش دمه‌رموئ: ﴿ إِنْ

تَبَدُّوا لَأَبْدَقْتِٰ فَنِعْمَ ۤهِيَ ۚ وَإِنْ تُخَفُّوْهَا وَتُوْتُوْهَا الْفُرْقَاءَ ۖ فَهٗوَ خَيْرٌ

لَكُمْ، ئەگەر ئەو مال و سامانەتان كە دەيبەخشن ئاشكرای بكن، باشتىن شتە، وە ئەگەر پەنھانىي بكن و بىدەن بە ھەژاران، ئەو بۆ ئىو ھاكتىرە، جا زانايان لەو بارەو دوو راي سەرەكيان ھەن:

۱- ھەندىكيان دەلئىن: وا باشە مال و سامان بە پەنھانىي ببەخشى، چونكە خوا دىفەرموى: ﴿وَإِنْ تَخَفُوها وَتُؤْتُوها الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، واتە: ئەو ھاكتىرە بۆ ئىو، كە پەنھانىي بكن و بىدەن بە ھەژاران.

۲- وە ھەندىكيان دەلئىن: نەخىر و اباشە بەخشىن ئاشكرا بكى، چونكە خوا دىفەرموى: ﴿إِنْ بُدُوا الصَّدَقَتِ فَنِعِمَّا هِيَ﴾، واتە: ئەگەر سەدەقەو خىرو چاكەكانتان ئاشكرا بكن، ئەو ھاكتىرە شتە، بەلام لەراستىدا بەپىي روالەتى نايەتەكە ھەردووكيان باشن، چونكە جارىكيان دىفەرموى: باشتىن شتەو جارىكى دىكەش دىفەرموى: ئەو بۆ ئىو ھاكتىرە، مەسەلەكەش ئەو ھەيە كە جارى و ھەيە و اباشە بە ئاشكرا مال ببەخشى، جارى واش ھەيە و باشە بە پەنھانىي بى، بۆيە نايەتەكەى كۆتايى دىفەرموى: ﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ ئەوانەى مالى خويان دەبەخشن، بە شەوو بە رۆژ، بە ئاشكراو بە

پەنھان، بۆجى ؟ چونكە مال بەخشىن و ھاوکارىيەکردنى خەلك، جارى وا ھەيە پېويستە يان واباشە بە ئاشكرابى، بە تايبەتى نەگەر واجب بى، كابر زەكات دەدا، واباشە بە ئاشكرابى، بۆ نەوھى خەلك گومانى خراپى پىنەبات، وە جارى وا ھەيە دەبىتە سەرمەشق بۆ خەلكى دىكەو، خەلكى دىكە چاوى لىدەكات، وەك لە فەرموودەى (صَحِيح) دا ھاتو، جَارِيكَ كَابِرَايەك ھات داواى ھاوکارىيە كرد، زۆر رووت و رەجال دياربوو، پىغەمبەر ﷺ دەم و چاوى موبارەكى تاريك داھات و گرژبوو، پىي ناخۆش بوو نەو ئىنسانەى وا بە ھەژارى و رووت و رەجالىي بىنى، دواىي يەكە لە مسوئەلمانان ھاوکارىيەكى كرد، خەلكەكەش كە لەوئى بوون نەوانىش بەدواى وىدا ھاوکارىيە دىكەيان كرد، ئنجا پىغەمبەر ﷺ رووى موبارەكى وەك مانگىگ درەوشايەو، وە لەو ھالەتەدا فەرمووى: { (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً، فَلَهُ أَجْرُهَا، وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ مِنْ غَيْرِ أَنْ يُنْقَصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ) } (رَوَاهُ مُسْلِمٌ بِرَقْم: (٢٣٤٨)، وَأَبْنُ مَاجَةَ بِرَقْم: (٢٠٣) ، واتە: ھەر كەسك چاكەيەك دابىنى، نەو ھە پاداشتى خۆى ھەيە، وە پاداشتى ھەموو نەوانەى ھەيە كە كار بەو چاكەيە دەكەن { كە نەو دايھىناو و نەو دەستپىشخەرىي بۆ كردو } بەبى نەوھى لە پاداشتى نەوان كەمبىتەو، { بەقەدەر ھەمووان پاداشتى ھەيە } .

شاينى باسيشە ھەندىك لە زانايان بە ھەلە نەم فەرمايشتەيان كردۆتە بەلگە لەسەر بىدەى چاك (البدعة الحسنه) و گوتوويناو: لىرەدا پىغەمبەر ﷺ مەبەستى نەوھەيە ھەر كەسك بىدەيەكى

باش دابىنى و، ھەركەسىك دوایى ئىش بەو بىدعە چاكە بكات، ئەو ھە پاداشتى ھەموویانى ھەيە !! بەلام لەراستیدا وانیە، چونكە وەك چۆن ئایەت ھۆی ھاتنە خوار (سَبَبُ النُّزُولِ) ھەيە، فەرموودەكانى پىغەمبەرىش ھۆی گوتران (سَبَبُ الْوُرُودِ) یان ھەيە، جا پىغەمبەر ﷺ لەو مەقامەدا كە فەرموویەتى: { ھەركەسىك چاكەيەك دابىنى }، مەبەستى بىدعە نەبوو، بەلكو مەبەستى ئەو بوو كە دەستپىشخەرى بكات بۆ چاكەيەك، چونكە پىگومان ھاوكارىيەكردنەكەى ئەو مسوولمانە بۆ پیاو ھەزارەكە، بىدعەت نەبوو دایەتئاو، بەلكو تەنیا ھاوكارىيەكردو، كەواتە: مەبەست لە رىبازىكى باش (سُنَّةٌ حَسَنَةٌ) خودى ھاوكارىيەكردنەكە بوو، جا جارى وایە، واباشە ھاوكارىيەكردن ئاشكرابى، بۆ ئەو ھەيەكە خەلكى دىكە تەماشای بكات، چ لەبەرئەو ھەيەكە مال بەخشىنەكە واجبە، یان لەبەر ھەر ھۆيەكى دىكەبى، كە مال بەخشىنەكە ئەگەر بە ئاشكرابى، باشتر ئامانجى خۆى بپىكى، وە جارى وایە واباشە كە بە پەنھانىی بى و، دەبى بابای بەخشەر ھەكىم و لىزان و بە سەلىقە بى و، كاتى گونجاو و شىو ھەيە گونجاو بۆ مال بەخشىنەكەى بدۆزىتەو، ئەگەر پىوېستى كەرد ئاشكرای بكات و، ئەگەر پىوېستى نەكەرد پەنھانىی بكات، وە ئەگەر واباش بوو با بە شەوبى و، واباش نەبوو، با بە رۆزبى، پىغەمبەرىش ﷺ لەوبارەو فەرموویەتى: { (أَفْضَلُ صَلَاةِ الْمَرْءِ فِي بَيْتِهِ إِلَّا الْمَكْتُوبَةَ) (رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٧٣١)، وَمُسْلِمٌ بِرَقْم: (١٨٢٢)، عَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ }، واتە: باشترین نوێزى ئىنسان ئەو ھەيەكە لە مالەو بىكات جگە لە

فهرزه‌کان، بۆچی له ماله‌وه بئ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌لك هه‌ستی پئ
ناكات، كه‌واته: وهك چۆن نوێژ جگه له فهرز ئه‌وه‌ی ديكه واباشه له
مالئ بئ، به‌لام فهرزه‌كه ده‌بئ به ئاشكرائى، ده‌گونجئ بئیین: مال
به‌خشینیش جگه له زه‌كات كه واجب‌ه و ده‌بئ به ئاشكرائى، ئه‌وه‌ی
ديكه ئه‌گه‌ر به په‌نهانی بئ په‌نگه باشتربئ، به‌لام وهك گوتم: مال
به‌خشینی سوننه‌تیش دیسان حاله‌تى جوړاو جوړی هه‌یه، هه‌روه‌ها
په‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تى: { (إِنَّ الَّذِي يَجْهَرُ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي
يَجْهَرُ بِالصَّدَقَةِ وَالَّذِي يُسِرُّ بِالْقُرْآنِ كَالَّذِي يُسِرُّ بِالصَّدَقَةِ)
(رَوَاهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: (۱۶۶۳)، عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، وَصَحَّحَهُ
الْأَلْبَانِيُّ }، واته: ئه‌وه كه‌سه‌ی كه قورئان به ده‌نگی به‌رز ده‌خوینئ،
وهك ئه‌وه‌یه كه خێرو چاكه به ئاشكرا ده‌كات، وه ئه‌وه‌ی كه قورئان
به ده‌نگی نزم ده‌خوینئ، وهك ئه‌وه وایه كه خێرو چاكه به په‌نهانی
ده‌كات، كه دیاره جارى وا هه‌یه وا باشه به ده‌نگی به‌رز قورئان
بخویندرئو، جارى واش هه‌یه وا باشه به ده‌نگی نزم، بۆ وینه: ئه‌گه‌ر
نوێژكه‌ر له‌گه‌ل ئیمامدا نوێژی كرد، ده‌بئ قورئانه‌كه‌ی به ده‌نگی نزم
بخوینئ، وه جارى وا هه‌یه ئه‌گه‌ر به‌ته‌نیاش نوێژی كرد له مالئ له
نوێژه (جَهْرِي) په‌كاندا، سوننه‌ته كه ده‌نگ به‌رز بكاته‌وه، جا وهك
چۆن نوێژكردن جارى وایه ده‌بئ به ده‌نگی نزم قورئانه‌كه
بخویندرئو، جارى وایه به ده‌نگی به‌رز، به هه‌مان شیوه مال
به‌خشینیش جارى وایه به ئاشكرا، جارى واش هه‌یه به په‌نهان،
هه‌روه‌ها په‌غه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تى: { (صَدَقَةُ السِّرِّ تَطْضِيءُ
غَضَبَ الرَّبِّ) (رَوَاهُ الطَّبْرَانِيُّ عَنْ بَهْزَبْنِ حَكِيمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ

ﷺ، وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي (صَحِيحِ الْجَامِعِ) بِرَقْم: (۱۸۷۱)،
 واتە: مال بەخشىنى پەنھان توورمىي پەرورەدگار دەكوژىنىتەو،
 لايدەبا، (واتە: خوا زۆرى پى خوشە).

مەسەلەي چواردەيەم: كە دىفەر موى: ﴿ وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ مِّنْ

سَيِّئَاتِكُمْ ﴾، لە دواي نەزرو مال بەخشىنى بە پەنھان و بە
 ئاشكرا دىفەر موى: لە گوناھەكانتان لىتان دەسپىتەو، ئەو
 لىوەر دەگىرى كە ئىنسان، چ بە ئاشكرا، چ بە پەنھان مالى خوى
 ببەخشى، دەبىتە هوئ ئەو كە گوناخ و تاوانەكانى لى بسپىتەو،
 ھەندىكىشىيان گوتوو يانە: ئەو تايبەتە بە مال بەخشىنى
 پەنھانەو، ھەندىكىشىيان گوتوو يانە: تايبەتە بە مال بەخشىنى
 ئاشكراو، بەلام لەراستىدا بو ھەردوو كيان دەجىتەو.

مەسەلەي پازدەيەم: كە دىفەر موى: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ ﴾، لە

دواي باسى مال بەخشىن دىفەر موى: ھىدايەتدانى ئەو خەلكە
 لەسەر تو نى، ئەمە ئەو لىوەر دەگىرى، كە ئىنسانى مسولمان كە
 مالى خوى دەبەخشى، نابى ببەستىتەو بەو دەو كە حەتمەن
 دەبى ئەو ئىنسانە بەپى دلى ئەو بىت، بەلكو جارى وايە ئەگەر
 مال بەخشىنەكە سوننەت بى، با ئەو كەسە مسولمانىش نەبى،
 ھەر دروستە پى ببەخشى، مادام ئاتاج و لىقەوماو، بە بەلگەي
 ئەو، كە خوى پەرورەدگار دىفەر موى: ﴿ لَا يَنْهَنكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ

لَمْ يَقْنِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا

إِلَيْهِمْ... ﴿ ۸۸ ﴾ المصحف، واته: خوا لی‌تان قه‌ده‌غه ناکات سه‌بارمت

به‌و کافران‌هی که خوا له مال و حالتان وه‌دەریان نه‌ناون، وه له‌سه‌ر دین‌تان شه‌رتان له‌گه‌لدا ناکه‌ن، که له‌گه‌ل‌یاندا چاکه‌کار بن، وه له‌گه‌ل‌یان به‌خشنده بن و له‌مالی خۆتان‌یان پئ‌بدەن، به‌لام زۆر له‌زان‌یان ده‌لێن زه‌کات و مالی فه‌رزه‌نیا به‌مسوڵمانان ده‌شی و نابئ‌بدری به‌ئینسانی بئ‌بروا، هه‌رچه‌نده هه‌ندیکیان ده‌لێن: نه‌خیر زه‌کات به‌ئینسانی کافرو بئ‌برواش هه‌ر ده‌شی، جا نه‌وانه‌ی که ده‌لێن: زه‌کات ته‌نیا ده‌بی‌بدری به‌مسوڵمانان، ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌به‌لگه‌ دیننه‌وه که فه‌رموویه‌تی: { (أُمِرْتُ أَنْ أَخْذَ صَدَقَةً مِنْ أَغْنِيائِهِمْ وَأَرْدُهَا فِي فُقَرَائِهِمْ) (مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ)، البخاري: (۱۳۹۵)، و مسلم: (۱۹)، وأبو داود والنسائي والترمذي وابن ماجه وأحمد }، واته: فه‌رمانم پئ‌کراوه، که زه‌کات له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانی مسوڵمانان وه‌برگرم، وه بیده‌مه‌وه به‌هه‌زاره‌کانیان، نه‌وانه‌ش که ده‌لێن دروسته‌بدری به‌خه‌لکی نامسوڵمانیش، پ‌واله‌تی ئایه‌ته‌که به‌به‌لگه‌ دیننه‌وه، به‌لام وا پیده‌چی ئه‌و رایه‌ی دیکه‌راست‌تریی، چونکه زه‌کات یه‌کیکه له‌پینج پایه‌کانی ئیسلام و ده‌بی‌له‌نیو مسوڵماناندا جیبه‌جئ‌بکریو، ته‌نیا بدری به‌مسوڵمانان، به‌لام خه‌لکی نامسوڵمان ده‌گونجئ‌له‌مالی دیکه‌غه‌یری ئه‌وه‌ی که زه‌کاته‌و فه‌رزه، له‌وه‌هاوکاری بکرین، به‌لام ئایا بابای گونا‌ه‌بارو فاسق که نوێر ناکات، یان رۆزوو ده‌خوات، یان به‌ناوبانگه به‌وه‌ی که گونا‌هیك

دەكات، ئايا زەكاتى پىئ دەشى يان نا ؟ وە مالى دىكەى پىئ دەشى يان نا ؟ ئەودى كە لە ئايەتەكان و فەرمايشتەكان وەردەگىرى، ئەودەى كە پىئ دەشى، بەلام ئەگەر هات و ئىنسانىكى چاكەكار لەگەل يەككى خراپەكار ھەبوون، ھەردووگيان وەك يەك موحتاج بوون، ديارە لەو ھالەتەدا واباشترە بدرى بە چاكەكارەكە، ھەرنەبى بۆ ئەودى ئەو كەسەى كە بى دىنە ياخود گوناھبارە، بەخۆيدا بچىتەو، وە بزانى كە لە خىرو چاكەى مسولمانان بىبەش دەبى، بەھۆى گوناھبارى و خراپەكارىيەكەىو، بەلگەش لەسەر ئەو كە مالى زەكات و خىرو چاكە بە ئىنسانى گوناھبارىش دەشى، ئەو فەرموودەى پىغەمبەرە ﷺ كە بوخارىي موسلىم^(١) گىراويا نەتەو و ئەو كورتەى ماناكەىەتى: كابرىيەك دەىوئ خىرو چاكە بكات، يان زەكات بدات، جارىك دەيدا بە ئافرەتتىكى زىناكەر جارىكى دىكە دەيدا بە پىاوئىكى دەولەمەند، جارىكى دىكە دەيدا بە پىاوئىكى دز، جا كە دەيدا بە ئافرەتە زىناكەرەكە، خەلك باسى دەكەن و دەلئىن: تەماشە بكەن! خىرو چاكەى خۆيدا بە ئافرەتتىكى داوئىن پىس ! ئەوئىش وا دەزانى، كە لە قىسى چووە، دەلئى: ستائىش بۆ خوا، ئەمجارە دەیدەم بە موستەھقى خۆى، بۆ جارى دووم دەيدا بە دەولەمەندىك، دىسان خەلك زەمى دەكەن و دەلئى: ستائىش بۆ خوا، ئەمجارە دەیدەم بە كەسى كە پىئ بشى، جارى سىيەم دەيدا بە دزىك، دىسان خەلكى باسى دەكەن، ئەوئىش دەلئى: خوايە ستائىش بۆ تۆ، خىرو چاكەكەم چووە دەستى زىناكەرىك و دەولەمەندىك و دزىك !! بەلام پىئ

دەگوترى، {واتە لە خەوندا، يان بە ئىلھام} كە ھەرسىك خىرو چاكەكەت بە باشتىن شىوہ لىوہرگىراون، زىناكەرەكە بەلكو بەھوى ئەو مال و سامانەوہكە پىيدراوہ بىنياز بى لە داوين پىسى، دەولەمەندەكە بەلكو عىپرەت وەربگرى، لەمەودوا چىدىكە چرووكىو رژدىي نەكاو ئامادەبى مالى خوى ببەخشى، وە دزەكەش بەلكو پىويستىي بە دزىي نەمىنى و وازىبىنى !.

مەسەلەي شازدەمىەم: كە خوا دەفەر موئ: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ

فَلَا تُنْفِسْكُمْ ﴾، ھەر سامانىك ببەخشىن بو خۆتانە، ئەوہ لەراستىدا ھەم دنيا دەگرىتەوہ، ھەم دواپۆژىش، ئىنسان ھەم لە دنيادا لە بەخشىنى خوى بەھرەمەند دەبى و پى سەربەرزو دلى مورتاح دەبى و، خەلك بە چاكە باسى دەكەن، وە ھەم لە دواپۆژىشدا دىتەوہ رپى و خوا پاداشتى دەداتەوہ، وە ئەوہ بەراستى ھەم تاكيش دەگرىتەوہ، ھەم خىزانىش و، ھەم كۆمەلگاش دەگرىتەوہ، كۆمەلگايەك كە خىرومەندىن لەنىو خويانداو ھاوكارىي يەكدى بكەن، بو دنياشيان باشەو بو دواپۆژىشيان باشە.

مەسەلەي ھەفدەمىەم: كە خوا دەفەر موئ: ﴿ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا

أَبْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ ﴾، ئىوہ مالى خۆتان خەرج ناكەن مەگەر بو داواکردنى رووى خوا، واتە: رەزامەندىي خوا، يان پاداشتى خوا، يان دیدارى رووى خوا، لىرە ئەم تەعبىرە ھەوالە، خوا ھەوال دەدا، دەفەر موئ: ئىوہ مالى خۆتان نابەخشىن مەگەر بو ئەوہ كە خوا

لەيتان رازى بى، دىتانهوئى رەزامەندىي خواي پى و دەدەست بىنن،
واتە ھەوالە بەلام مەبەست پىي فەرمانە، واتە: ھالەتى ئاسايى و
سروشى لاي مسوولمانان ئەوھىيە، كە ھەر بەو شىوھىيە مالى خويان
دەبەخشن، تەنيا بو ئەوھىي خوا لىيان رازى بى، ھىچ ئامانچ و
مەبەستىكى دىكەيان نيە، چونكە ھەر كەس ھەر ئامانچ و
مەبەستىكى دىكەي ھەبى، چ بو مال بەخشىن، چ بو ھەر
عبادەت و طاعەتتىكى دىكە، ديارە دەبىتە سەپانى پووشى و^(١)
جگە لە پەشيمانىي شتىكى دىكەي پى نابرى.

مەسەلەي ھەزەمىيەم، كە دەفەرموى: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ

إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴾، ھەر مال و سامانىك بىبەخشن و ھەر
خىرىك بىكەن، بە تەواويى پاداشتان دەدرىتەوھو سەمتان لىناكرى،
كە بەشىك لە پاداشتەكەتان بىفەوتىنرى، پىغەمبەر ﷺ لەوبارەوھ
فەرموويەتى: { (إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا أَنْفَقَ عَلَى أَهْلِهِ نَفَقَةً، وَهُوَ
يَحْتَسِبُهَا، كَانَتْ لَهُ صَدَقَةً) (مَتَّفَقٌ عَلَيْهِ، الْبُخَارِيُّ بِرَقْم: (٥٣٥١)،
و مسلم برقم: (٢٣١٩)، عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ }، واتە: مسوولمان
ئەگەر مالى خەرج كرد بو مال و خىزانەكەي خويشى، مادام مەبەستى
پى رازىكردى خوا بى، ئەوھش بوئى بەخىرو چاكە دەچى، چونكە
ئايەتەكە دەفەرموى: ﴿ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُؤَفَّ إِلَيْكُمْ ﴾، ھەر

(١) جوتيار كە ھىچى دەستگىر نەبوو، جگە لە پووش و كا، ماناي وايە رەنج بە
خەسار بووھ.

نەفەقەيەك بکەن و ھەر مالىک بىبەخشن مادام مەبەستتان پىن خوا
بى، ئەگەر بۆ مال و مندالى خوشتان بى، ھەر پاداشتتان ھەيە.

مەسەلەى نۆز دەيەم: ۛ كە دەفەر موى: ۛ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أَحْصَرُوا

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ، بۆ ئەو ھەزارانەى لە رېنى خوادا ھەپس بوون،
واتە: لەبەر سەرگەرمىيان بە خزمەتى ئىسلامەو، جا بانگەواز بى،
جەنگ و جىھاد بى، ھەر خزمەتێكى دىكە بى، وەك: بلاوکردنەو
زانست، فەرمان بە چاکە و رېگرتن لە خراپە، گىرنگ ئەو ھەيە سەرگەرمى
كارىك بن كە نىەتى خويان لى ھىناو، ھەموو ئەوانە باشترىن
كەسانىك كە ھاوکارىي بکرىن، وە مسولمانان لە مال و سامانى خويان
بەشيان بدن، چونكە لەبەر خزمەتکردنى ئىسلام و مسولمانان و
سەرفالبوونيان بە كارى ئىسلامىيەو، دەرفەتى كارو كەسابەت و
ھاتن و چوونيان نىە.

مەسەلەى بىستەم و كۆتايى: ۛ كە دەفەر موى: ۛ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً ۖ، وەك پىشتەر باسما
کرد خوا ﷻ كاتى: شەو و رۆژو پەنھان و ئاشكرای داناون بۆ
كەسانىك كە مال دەبەخشن، واتە: جارى وايە و اباشە بە شەو
ببەخشىو، جارى وايە بە رۆژ، وە جارى وايە بە ئاشكراو، جارى
وايە بە پەنھانىي، وە ديارىکردنى شەو يان رۆژ، پەنھان يان
ئاشكرا، ئەو ھىكمەتەيە كە مسولمان دەبى بەكارىبھيئى لە مال
بەخشىنى خويىدا.

چەند بىنەمايەكى گىرنگى مال و سامان بەختىن لە رىئى خوادا ﴿ ٩٣ ﴾

ليرەشدا دەگەينە كۆتايى ئەم دەرسەمان، خوايە بە كەرەم و
بەزەيى پەرەهاو بى سنوورى خۆت، بە بەخششى خۆت لە غەيرى
خۆتو، بە رزقى حەلالەت لە ھى ھەرپام بى نيازمان بکەي، نامين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

بەرھەمەگانی دانەر

- ١- پوختەيەك دەربارەى ئىسلام. چاپى ٢ / ٢٠٠٦.
- ٢- دەبەرئىك راجوونى ئىسلام و رىچكان. چاپى ٣ / ٢٠٠٦.
- ٣- يادى خوا، گىرنگى يادى خوا لە ژيانى مروّف دا. چاپى ١ / ١٩٨٧.
- ٤- كۆمەلى خوا. چاپى ١ / ١٩٨٨.
- ٥- پىشمەرگەى ئىسلام، يان مسوّلمانى موحاھىد كىيە و چۆنە؟ چاپى ٢ / ٢٠٠١.
- ٦- دەرود دەرمانى بزووتنەوئى ئىسلامى. چاپى ١ / ١٩٨٩.
- ٧- رىيازى پىغمەمبەر ﷺ كامەيە؟ چاپى ١ / ١٩٨٩.
- تەيىبىنى: دواتر خرايە نىو كىتەبى (مسوّلمانى كامل): بەشى يەكەم: بىروبروئى
مسوّلمان) وە دواتر ئەمىش خرايە نىو كىتەبى (ئيمان و عەقىدەى
ئىسلامىي) يەوە .
- ٨- رىنگاى صالح بوون و بەرەو خوا چوون. چاپى ٣ / ٢٠٠٥.
- تەيىبىنى: وەرگىرەدراوە بۆ عەرەبى و لەژىر چاپە .
- ٩- كوردستان بۆ وىران بوو و چۆن ئاوەدان دەبىتەو؟ چاپى ١ / ١٩٨٩.
- ١٠- حوكمى گەرانهوە ژىر نىرى طاغووت. چاپى ٢ / ٢٠٠٥.
- ١١- سۆزى نەتەوايەتى و بىرى ناسىوّنالىزم لە تەرازووى ئىسلامدا. چاپى ٣ / ٢٠٠٥.
- ١٢- مسوّلمانى كامل/بەشى يەكەم: بىروبروئى مسوّلمان. چاپى ١ / ١٩٩٧.
- تەيىبىنى: ((دواتر خرايە نىو كىتەبى (ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي) يەوە)).
- ١٣- چارەسەرى كىشەى كورد لە نىوان ئيمان و پەرلەمان دا. چاپى ١ / ١٩٩٢.
- ١٤- بزووتنەوئى ئىسلامىي لە دوورپانى مان و نەمان دا. چاپى ١ / ١٩٩٣.
- ١٥- بزووتنەوئى ئىسلامىي و ئايندەيەكى گەش و پروون. چاپى ١ / ١٩٩٥.
- ١٦- پرۆژەى بەرنامەى فەكرىي كارى ئىسلامىي. چاپى ١ / ١٩٩٦.

- ١٧- چەند رېپروونىيەك بۇ ئىسلامىيەكانى كوردستان. چاپى ١ / ١٩٩٦
- ١٨- ئىسلام و كىشە ھەنووكەيىيەكان. چاپى ١ / ١٩٩٥
- ١٩- با وريا بىين؛ داروو خانى رەوشت كۆمەلگاگەمان بەرەو ھەلدیر دىبات. چاپى ٢ / ٢٠٠٦
- ٢٠- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى يەكەم / خواپەرستى بەگشتى، پاك و خاوينى .
- ٢١- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى دووم / نويز بەرپاكردن .
- ٢٢- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى سىيەم / مال بەخشىن و زەكات.
- ٢٣- خواپەرستى ئىسلامىي: بەشى چوارەم / رۇزووگرتن، ھەج و عومرە، زىكرى خوا.
- ٢٤- گەرەنەو ھە بۇ لای خوا ﷺ . چاپى ٥ / ٢٠١٠
- ٢٥- زانايانى ئىسلام كىن و چۆن ؟! چاپى ٢ / ٢٠١١
- تېبىنى : بۇ زمانى ەرەبىش وەرگىپراوہ.
- ٢٦- بىنچىنە گرنگەكانى ھەئس و كەوتى شەرعىيانەو ژىرانە لەگەل و ردە بابەتە خىلافىيەكاندا، چاپى ١ / ١٩٩٩ .
- تېبىنى: ئەم نامىلكەيە باسىكى بەرگى يەكەمى كىتېبى: (خواپەرستى ئىسلامىي) يە، بۇ زمانى ەرەبىش وەرگىپراوہو چاپىش كراوہ.
- ٢٧- مزگەوتەكانى كوردستان لەنيوان ناوہدانكردنەو ويران كردن دا. چاپى ١ / ٢٠٠٠
- ٢٨- تافىكردنەو ھى خوا بۇ بەندەكانى جىيەو چۆنە؟ چاپى ٢ / ٢٠١١
- ٢٩- بىنەما شەرعىيەكان و ھىلە گشتىەكانى كۆمەلى ئىسلامىي . چاپى ٢ / ٢٠١١
- تېبىنى: (ئەم نامىلكەيە وەرگىپراوہتە سەر زمانى ەرەبى).
- ٣٠- كۆمەلى ئىسلامىي: ئامانچ و ھەلوئىستەكانى. چاپى ١ / ٢٠٠١
- ٣١- پاساو و بەلگە شەرعىيەكانى بىياتنانى كۆمەلى ئىسلامىي، ئالقەكانى: ٢ و ٣ چاپى ١ / ٢٠٠١ .

٣٢- ئافرىتى مەسۇلمانى كورد مافە شەرىئەتلىكە ئىشەنچىنى ئۆزگەرتىش. چاپى ٢٠٠٠/١.

٣٣- ئافرىتى خەزىنە لە ساپە شەرىئەت دا . چاپى ٢ / ٢٠٠٥

٣٤- چەند مەسەلەيەكى باوى سەردەم . چاپى ٥ / ٢٠٠٥

تەبىئىيى: وەرگىرپراوتە سەر زامانى عەرەبى.

٣٥- چەند رېپرونىيەك بۇ خوشك و برايانمان لە ھەندەران. چاپى ١ / ٢٠٠٢

٣٦- سەننورە قەدەمگەكان مەشكەن! (چاوپىكەوتنى دكتورحەسەن مەھمەد عەزىز).

چاپى ٢ / ٢٠٠٣

٣٧- چۆن ھەئەس و كەوت لە گەل خەلكى دا بىكەين؟! چاپى ١ / ٢٠٠٢

تەبىئىيى: وەرگىرپراوتە سەر زامانى عەرەبى.

٣٨- شەھىد كىيەو چ پەلە و پايەيەكى ھەيە؟! چاپى ١ / ٢٠٠٢

٣٩- جىھاد لە رىنى خوادا و چەند سەرنەج و ناگادارىيەك. چاپى ١ / ٢٠٠٢

٤٠- بۆنەوى لە سەر جىھاد كەردنمان قەرزدار نەبىنەو! چاپى ١ / ٢٠٠٢

٤١- جىھاد لە رىنى خوادا چىيەو بۆچى دەكرى و چۆن دەكرى؟ چاپى ١ / ٢٠٠٢

٤٢- نەشكەنچەو زىندان (چاوپىكەوتنى ھاوژىن عومەر) چاپى ٣ / ٢٠٠٩ .

تەبىئىيى: وەرگىرپراوتە سەر زامانى عەرەبى، ھەروەھا دوو تەرجەمەى فارسىيى

كراو و چاپ و بلاو كراو تەو، ھەروەھا بۇ زامانى ئىنگلىزىش وەرگىرپراو و

چاوەرپى چاپە.

٤٣- كارو پىرۆزى ئىسلامىمان (وتارى كۆنگەرى يەكەمى كۆمەلى ئىسلامىي)

چاپى ٢ / ٢٠٠٦

٤٤- ئىسلام و مەسۇلمانەتى و كارى ئىسلامىي لەبەر رۆشەنەيى قورئان و سوننەتدا.

چاپى ١ / ٢٠٠٦ .

٤٥- ئىمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى/١، ئىمان و عەقىدەى ئىسلامى چىيەو

چۆنە؟! ١ تا ١٢ . چاپى ١ / ٢٠٠٦

- ٤٦- ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى / ٢، خوا بە يەگگرتن (التوحيد) لە بەدپەينەرايەتیی و پەروەردگارىتیی دا. ١٣ تا ٢٦ . چاپى ١ / ٢٠٠٦
- ٤٧- ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى / ٣، خوا بە يەگگرتن لە ناوو سيفەت و لە پەرسىراويتى دا، ٢٧ تا ٣٦ . چاپى ١ / ٢٠٠٧
- ٤٨- ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى / ٤، ئيمان بە فرىشتەگانى خوا (عز و جل)، كتيبهگانى خوا (عز و جل)، پيغه مبه رانى خوا (عليهم الصلاة والسلام). ٢٧ تا ٤٠ . چاپى ١ / ٢٠٠٧
- ٤٩- ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى / ٥، ئيمان بە رۆزى دوايى قەزاو قەدەر ٤١ تا ٤٥ . چاپى ١ / ٢٠٠٨
- ٥٠- ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي. بەرگى / ٦، تايبەتمەندىي و ديدو بۆچوونەگانى پەيپەروانى رتيبازى راست. ٤٦ تا ٥٠ . چاپى ١ / ٢٠٠٨
- ٥١- تەوژمى ئىسلامىي و عەلمانىي و خالە هاوبەش و جياوازەكانيان. چاپى ٢٠٠٧/١، چاپى ٢ / ٢٠١١.
- تېيىنى: زۆر بەى بە (٢٤) ئالقه لە هەفتەنامەى (هاوولاتى) و ئەوەى دىكەش بە (٩) ئالقه لە هەفتەنامەى (ئاوينة) دا بلا و كراوەتەو.
- ٥٢- گەنجەكانمان لە نيوان رەسەنايەتیی و لاسايى كردنەو.
- ٥٣- بە دوورخستەوەى ئافرەت لە ئىسلام ج زيانتيك دەكەين ؟
- ٥٤- سىياسەتى ئىسلامىي و چەند روونكردنەو.
- ٥٥- چۆنيەتى بوونە پيشەنگو بنياتنانى بنكەى جەماوەريى.
- ٥٦- چەند بىنەمايەكى گرنگى وتاربيژيى.
- ٥٧- قوتابيانى زانيارى شەرعىي چەند سەرنج و رتيناميى يەك.
- ٥٨- خوو رەوشتى بەرزو پەسند سەنگى مەحەكى مسوئمانەتى يە.
- ٥٩- بانگەواز بۆ لاى خوا .
- ٦٠- قوتابيان لەم هەل و مەرجهدا پيويستە چۆن بن و چى بکەن ؟!

٦١- ضیف و قضیة (مقابلة مع قناة العربية). که دوایی لە شیۆهی نامیلکەدا چاپ کراوە.

٦٢- حواری خاص (مقابلة مع قناة العالم). که دوایی لە شیۆهی نامیلکەدا چاپ کراوە.

٦٣- خواناسیی، ئایین، نیمان. چاپی ٢ / ٢٠٠٩.

٦٤- واقعی هەریمی کوردستان... دیدیکی ئیسلامییانە. چاپی ١ / ٢٠٠٨.

٦٥- چەند بابەتیی هونەریی لەبەررۆشنایی قورئان و سوننەتدا. چاپی ١ / ٢٠٠٨.

٦٦- چۆن باشتەر لە کتییی بەرپزی خوا بەهرەمەند دەبین؟! چاپی ١ / ٢٠٠٨، چاپی ٢ / ٢٠١٠.

٦٧- سروشت و پایەکانی خیزان و مەسەلەیی چەندزنیی لە تەرازووی شەرع و عەقلدا.

تییینی: ئەم نامیلکەییە بە (١٤) ئالغە لە رۆژنامەیی (رۆژنامە)دا بڵاوکراوەتەو.

٦٨- بوختەیی ژیاننامەیی پیغەمبەری خوا ﷺ، چاپی ١ / ٢٠١٠، چاپی ٢ / ٢٠١١، چاپی ٢ / ٢٠١٢.

٦٩- چەند بابەتییی سیاسی هاوچەرخی لەبەررۆشنایی عەقل و وەحی دا.

٧٠- کاری ئیسلامیی و رەواندنەوێ چەند تەمومژیک.

٧١- حوکمی لە ئیسلام هەلگەڕانەوێ و هەلسەنگاندنیک.

٧٢- مەلای گەورە کۆیە و تەفسیرەکەیی و چەند سەرنجیک.

٧٣- هەلسەنگاندنیک لەبارەیی: هەبوون و نەبوونی نەسخ لە قورئاندا.

٧٤- نەرکی سەرشانمان بەرانبەر بە قورئان.

٧٥- روونکردنەوێ بنەما شەرعییەکان و هیڵە گشتییەکانی کۆمەلای ئیسلامیی.

- ٧٦- طريق الصلّاح والسّير الى الله تعالى.
- ٧٧- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد الأول.
- ٧٨- تفسيري قورناني به‌رزو به‌پېز / به‌رگي يه‌که‌م – سوورمتي (الفاتحة) و (البقرة).
- ٧٩- تفسيري قورناني به‌رزو به‌پېز / به‌رگي دووهم، سوورمتي (آل عمران).
- ٨٠- تفسيري قورناني به‌رزو به‌پېز / به‌رگي سيّهم، سوورمتي (النساء).
- ٨١- چهند بنه‌مايه‌کي گرنگي مال و سامان به‌خشين له‌ږني خوادا

نډو به‌ره‌مانه‌ي له‌ژير چاپن

- ١- نيسلام و ده‌ولم‌تداري و حوکم‌پراڼي / به‌رگي يه‌که‌م.
- ٢- تفسيري قورناني به‌رزو به‌پېز / به‌رگي چوارهم، سوورمتي (المائدة).
- ٢- تفسيري قورناني به‌رزو به‌پېز / به‌رگي پينجهم، سوورمتي (الأنعام).
- ٤- الإسلام كما يتجلّى في كتاب الله تبارك وتعالى، المجلد (١ - ٨).

نډو به‌ره‌مانه‌ي چاوهرپي چاپن

- ١- خووو ره‌وشي نيسلامي.
- ٢- گرنگي و پيوستې پابه‌ندي به‌ قورنان و سوننه‌ته‌وه.
- ٣- نيسلام و ده‌ولم‌تداري و حوکم‌پراڼي / به‌رگي (٢، ٣، ٤).
- ٤- روونکر دنه‌وه‌ي عه‌قيده‌ي طه‌ حاوي.
- ٥- خاتوو عايشه دايکي بر‌واداران.

نيوەرۆك

لاپەرە	بابەت
۵	پیشكەش بى .
۶	پیشەكى .
۹	دەرسى پە نجاو چوارەمىن
۱۰	ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان .
۱۲	شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان .
۱۷	ماناى گشتى ئايەتەكان .
۲۷	چەند مەسەلەيەكى گىرنگ .
۴۶	دەرسى پە نجاو يىنجەمىن
۴۸	ماناى وشە بە وشەى ئايەتەكان .
۴۹	ھۆى ھاتنەخوارەوہى ئايەتەكان .
۵۷	شىكردنەوہى ھەندىك لە وشەكان .
۶۲	ماناى گشتى ئايەتەكان .
۷۰	چەند مەسەلەيەكى گىرنگ .
۹۴	بەرھەمەكانى دانەر
۱۰۰	نيوەرۆك .

له بهر روژشایی چه ند ئایه تیکی به پیزی کتییی خوای بهرزو
مهزن و چه ند فهرمایشتیکی پیغه مبهری ره وشت بهرزدا صلی الله علیه
وسلم یاسی چه ند بنه ماو ئاکاریکی گرنگو بهرزو په سندی مال و
سامان به خشین له ریخی خوادا کراوه، تا کوئه و مال و سامانه ی
له پیناوی خوادا ده به خشری باشترین که لاین بگری و هم
بی به خشراویش چاکترین به هره ی لیوه بگری.

هه لبه ته کاریکش بو خوا عز وجل بگری، ده بی خاوه نه که ی
به رزترین و چاکترین شیوازو چونیته تییدا له بهر چاو بگری،
چونکه خوای بهرزو مهزن باشترین شت و په سندرین شیواز نه بی
شایسته ی نیه!